

Zepp-LaRouche: "Det er ved at være sidste øjeblik" med hensyn til faren for krig mellem USA og Rusland

Den 19 jan. (EIRNS) – USA's udenrigsminister Antony Blinken indledte onsdag den 19. jan., tre dage med kritiske møder i Europa, for at diskutere Ukraine-krisen og Ruslands ufravigelige insisteren på, at hvis sikkerhedsforhandlingerne med USA skal fortsætte, skal Rusland modtage skriftlige svar på hvert af de punkter, der er rejst i de to udkast til traktatforslag, som de præsenterede for verden den 17. december. I disse traktatforslag, det ene med USA og det andet med NATO, fastslås det, at Ruslands nationale sikkerhed er alvorligt udfordret af den truende opstilling af NATO's avancerede våbensystemer på deres egen grænse og af den foreslåede optagelse af Ukraine i NATO-alliancen, og at Rusland derfor skal have skriftlige garantier for, at ingen af delene vil forekomme – ellers vil de selv træffe "militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger".

Onsdag rejste Blinken til Kiev i Ukraine for at mødes med præsident Volodymyr Zelensky. Torsdag den 20. januar tager han til Berlin for at mødes med udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og den krigsførende toneangivende britiske regering. Og fredag den 21. januar tager han til Genève for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov.

Blinkens tur er ikke bare endnu en omgang diplomati: Krig eller fred mellem USA og Rusland er på vippen. Putin har gentagne gange advaret om, at Rusland egenrådigt bliver nødsaget til at vedtage "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger", hvilket Gilbert Doctorow, en politisk analytiker med base i Bruxelles, mener vil omfatte

opstilling af atombevæbnede SS-26 Iskander-M kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og det østlige Tyskland, samt muligvis placering af atombevæbnede Zircon hypersoniske krydsermissiler til søs ud for kysten af Washington, D.C., som, påpeger Doctorow videre, "Rusland tidligere har erklæret kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, inden præsidenten kunne flygte med Air Force One."

I sine samtaler med Zelensky satte Blinken tonen for sin samtale med Lavrov den 21. januar, ved endnu en gang aggressivt, udelukkende at give Rusland skylden for krisen, og kræve at de "nedtrapper" ved at stoppe udstationeringen af tropper på deres eget territorium, nær grænsen til Ukraine, eller være forberedt på at blive ramt af den brændte jords økonomiske krigsførelse fra Vestens side.

Lavrov gentog for sit vedkommende, den russiske holdning efter samtaler den 18. januar med den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock: "Vi afventer nu svar på disse forslag (de to traktatudkast), som lovet, for at fortsætte forhandlingerne."

"Krigsfaren er større end nogensinde før, og vi står på randen af Tredje Verdenskrig", advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. "Det er ved at være sidste øjeblik, og tingene må udvikle sig på den ene eller den anden måde i de kommende dage." Selv om der er et voksende kor af stemmer, der kalder på fornuft i USA og Europa, er briternes og deres amerikanske krigsparti-forbundsfællers kontrol over USA's politik ikke blevet brudt. Desuden, erklærede Zepp-LaRouche, drives nedturen til krig af det systemiske sammenbrud i det transatlantiske finanssystem, som nu er ved at komme ud af kontrol, som Lyndon LaRouche gentagne gange forklarede.

Men der er en anden dynamik i gang i verden, nemlig den fremvoksende omgruppering af nationer på alle kontinenter omkring Kina og Rusland og Bælte- og Vej-initiativet som et

alternativ til den malthusianske affolkningspolitik, der fremmes af det døende transatlantiske system. Et tegn på dette er Irans præsident Ebrahim Raisis besøg i Moskva, hvor en 20-årig pakke af udviklingsaftaler er til drøftelse. Et andet er det kommende besøg af den argentinske præsident Alberto Fernández i Moskva og derefter i Beijing, hvor han planlægger at underskrive et aftalememorandum om Bælte- og Vej-initiativet.

Hvis USA fortsat er fjendtligt indstillet over for dette politiske alternativ og fortsætter med at forsvare City of London og Wall Streets bankerotte system, vil verden efter al sandsynlighed glide i retning af en termonuklear krig. Hvis USA tilslutter sig Bælte og Vej-initiativet, som Lyndon LaRouche anbefalede fra starten, er udsigterne for fred og udvikling fremragende.

Vi tilslutter os Helga Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2022 til Lyndon LaRouches år og til at vedtage hans politik.

Billede: public domain

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2021:

Rigsdagsbrand i USA // Stop

finansverdens grønne New Deal

Download (PDF, Unknown)

Præsident Trump har kastet handsken – vi må tvinge kampen op til overfladen

11. oktober (EIRNS) – I løbet af den sidste uge har præsident Donald Trump, alt imens han kom sig efter sin kamp med coronavirus, udsendt et kampråb mod en langt mere formidabel fjende: den forræderiske kabale af amerikanske og britiske agenter – efterretningssamfundet, repræsentanter for det militær-industrielle kompleks, medierne og politiske ledere fra begge partier, herunder inden for hans eget kabinet. Det står i stigende grad klart, at præsidenten har opfordret sin nyudnævnte direktør for national efterretning, John Ratcliffe, til at bryde igennem blokeringerne mod hans forsøg på at afsløre navnene på dem, der kørte det angloamerikanske kupforsøg, kendt som Russiagate, og at bringe dem for retten – nu, ikke efter valget. Ratcliffe er begyndt på processen, men som præsidenten sagde i et tweet den 6. oktober: "Jeg har fuldt ud godkendt den samlede frigivelse, afklassificering, af alle dokumenter, der vedrører den største enkeltstående politiske FORBRYDELSE i amerikansk historie, den russiske 'and'. Ligeledes Hillary Clintons e-mail-skandale. Ingen redigeringer!"

For mange måneder siden udsendte LaRouches Politiske Aktionskomité en underskriftsindsamling med titlen: "President Trump: Declassify All Documents & Information Concerning British Subversion of Your Campaign," (frigiv alle dokumenter og informationer vedrørende britisk undergravning af din kampagne), en indsamling som har tusindvis af underskrifter, men som kunne bruge tusinder flere på dette afgørende tidspunkt.

Præsidenten har i flere år nævnt navnene på dem i Bush- og Obama-administrationerne og deres militær- og efterretningseksperter, der kørte eller støttede oprøret, og opfordret justitsminister Barr til at undersøge og forberede strafferetlige retsforfølgelser. Men der har stort set ikke været foretaget handlinger, eftersom valget nærmer sig. Trump har sagt klart, at hvis han skulle tabe valget, vil der blive dækket over denne eksplosive sag – måske den største forbrydelse i nationens historie – ligesom Obama-teamet agerede ustraffet for at sabotere Trump-kampagnen, med den sikkerhed at Hillary ville vinde i 2016, og deres forbrydelser aldrig ville blive afsløret.

LaRouchePAC har fortsat med at bringe spørgsmålet op, og arbejdet med eksperterne, der ved hvor skeletterne er skjult – William Binney og Kirk Wiebe, NSA-whistleblowers, der beviste, at der ikke var noget russisk hack af demokraternes e-mails; Oberst Richard Black (fhv.), tidligere chef for straffelovsafdelingen i Pentagon, der afslørede de forberedelser, der finder sted på det højeste niveau af amerikansk militærledelse – hos dem, der bragte os de “endeløse krige” i Bush og Obama-æraen – for et militærkup mod præsident Trump; og Roger Stone, nær ven af præsident Trump, der talte på LaRouchePAC’s symposium den 1. august og advarede om “Bushites” (tilhængere af tidligere præs. Bush, red.) i det Republikanske Parti, der forsøgte at sabotere præsidentens politik – se Binney og Wiebe sluttede sig til LaRouchePAC-webcastet: “British Hands Off the American Presidency! (“Væk med de britiske fingre fra det amerikanske præsidentskab!) i lørdags, alt imens oberst Black henvendte sig til det filippinske folk på Filippinerne og rundt om i verden i Butch Valdes video- og radioprogram i morges i Manila (Senator Black starter ved 1:10:28).

Den kommende uge er afgørende for at skabe det offentlige ramaskrig for at få frigivet alle dokumenter nu. Det er klart, at de der blokerer frigivelsen frygter, at deres egen

medvirken meget vel kan blive afsløret i takt med, at “alle træerne i skoven falder.” Lad det ske, og lad os fortsætte med den virkelig menneskelige opgave med at opbygge et nyt paradigme for hele menneskeheden, på jorden og i universet.

Stop kuppet mod Trump nu, i tide til at stoppe den britiske march mod krig og økonomisk nedsmeltning

8. oktober (EIRNS) – set gennem prismet af den globale strategiske realitet – altid en god idé – kom det mest betydningsfulde øjeblik under vicepræsidentdebatten den 7. oktober hen imod slutningen, da vicepræsident Mike Pence tog meget præcist sigte på demokraternes og efterretningssamfundets operationer for at vælte Trumps præsidentskab. Pence henviste specifikt til de eksplosive nye dokumenter, der er blevet frigivet, afklassificeret, i denne uge, og som peger på den kriminelle skyld hos Barack Obama, Joe Biden, Hillary Clinton og deres kumpaner i efterretningssvæsenet, som tidligere CIA-chef John Brennan, ved at iværksætte, og derefter hemmeligholde, et komplot med henblik på at vælte USA's forfatningsmæssige præsident.

I de to dage der ledte op til vicepræsidentdebatten, havde præsident Donald Trump udsendt en ilter strøm af tweets om sagen, og afsløret det britisk orkestrerede plot (som han tidligere nøjagtigt har beskrevet det) og krævet øjeblikkelig handling – hvilket betyder inden valget den 3. november. Dagen efter debatten var præsident Trumps første presse-interview

med Maria Bartiromo fra Fox, og Trump brugte interviewet til at lange ud efter de højtstående embedsmænd i hans egen administration, der slæber på fødderne i forbindelse med afklassificeringen, og i øvrigt fungerer som femte kolonne: udenrigsminister Mike Pompeo, justitsminister William Barr og FBI-direktør Christopher Wray.

At fjerne blokeringerne for en sådan afklassificering har længe været et krav og mobiliseringspunkt for LaRouchePAC – tillige med at gøre en ende på Pompeo og sådannes katastrofale politik, herunder hans stræben efter konfrontation med Kina og Rusland.

Trump's trussel om at fælde ethvert træ i skoven med mindre end en måned til præsidentvalget fremkaldte en afslørende eksplosion af hysteri fra etablisementets vagthunde i medierne og andre steder. Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, meddelte for eksempel straks, at hun "i morgen" ville drøfte påberåbelse af den 25. forfatningsændring for at fjerne Trump; den 25. forfatningsændring indeholder bestemmelser om udskiftning af præsidenten, hvis han bliver ude af stand til at udføre sine pligter på kort sigt eller på anden vis.

Det der står på spil i dette er af den højeste strategiske betydning. Den russiske præsident Vladimir Putin bemærkede i et interview den 7. oktober med Rossiya-1 TV – som han tidligere har gjort – at Trump gik ind til embedet med den hensigt at samarbejde med Rusland om at løse de kriser, som planeten står overfor. "Vi ved alle godt, at den nuværende præsident Trump gentagne gange talte for at dyrke russisk-amerikanske bånd. Og vi sætter stor pris på dette... Imidlertid blev de intentioner, der blev fremsat tidligere af Trump, bestemt ikke gennemført fuldt ud... hovedsagelig på grund af en vis tværpolitisk enighed om behovet for at inddæmme Rusland og bremse udviklingen af vores land... Oven i det hele er denne position en altomfattende holdning til at inddæmme [Rusland] inden for alle områder af dets udvikling. Så vidt vi forstår,

fungerer det bestemt som en fastholdelsesplan for den nuværende amerikanske administration”.

Det er denne “fastholdelsesplan”, som nu er ved at bryde. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at netop dette må og skal ske, og det forinden præsidentvalget 3. november. Hele planetens evne til at undgå den britiske march mod krig og det voldsomme økonomiske nedbrud, såvel som at samarbejde i fællesskab om at besejre COVID-19-pandemien, er alt sammen på vippen.

For yderligere diskussion og mobilisering omkring de aktuelle opgaver, lyt til ‘Fireside Chat’ (kaminpassiar) den 8. oktober og det kommende ‘National Town Hall Meeting’ (borgermøde) den 10. oktober.

“Hvert træ i skoven vil falde”

Den 7. oktober 2020 (EIRNS) – Den 27. juli 2017 udgav LaRouche en rapport med titlen “Hvert træ i skoven vil falde”. Bill Binney, fhv. teknisk chef for USA’s NSA (Det Nationale Sikkerhedsagentur), havde da netop frigivet det kriminaltekniske bevis for, at historien om ‘russisk hacking’ af e-mails tilhørende det demokratiske partis nationale komite (DNC) og leveringen af disse e-mails til Julian Assanges Wikileaks var et svindelnummer.

Binney beviste der slet ikke havde været et hack, men at det rent faktisk var en læk fra en insider, sandsynligvis en demokrat, der var rasende over, at DNC havde saboteret en af sine egne kandidaters (Bernie Sanders) præsidentkampagne, for at sikre nomineringen af en anden (Hillary Clinton).

Rapporten citerede Schiller-Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche: "Vi er nået et punkt, hvor vi kan tilintetgøre hele Trump-Russiagate svindelnummeret på begge sider af Atlanterhavet og skifte den strategiske dynamik fra defensiv til offensiv. Denne offensiv vil sige at begrave Wall Street og Londons morderiske spekulative system og bringe USA og Europa ind i et samarbejde med Kina og Rusland i Bælt og Vej-initiativet".

Nu, mere end tre år senere, er disse træer endelig klar til at falde takket være indsatsen fra præsident Donald Trump og hans nye direktør for den nationale efterretningstjeneste John Ratcliffe, der er begyndt at frigive dokumenterne der beviser forbrydelsen. Det vigtigste i blandt de der blev frigivet tirsdag er den håndskrevne note skrevet af den korrupte John Brennan, Obamas CIA chef, blev skrevet efter at Brennan havde orienteret Obama om, at Hillary Clinton (i Brennans ord) havde godkendt "et forslag fra en af hendes udenrigspolitiske rådgivere, om at bagvaske Donald Trump ved at vække en skandale med den påstand, at Ruslands sikkerhedstjeneste var indblandet".

Et andet frigivet memo, adresseret til tidl. FBI direktør James Comey og FBI agent Peter Strzok, to ledere af Russiagate kupforsøget, var fra en leder i en CIA indsatsrapport, som sagde, at Hillary Clinton havde godkendt en plan "vedrørende præsidentkandidat Donald Trump og russiske hackers underminering af valget, som en måde at distrahere offentligheden fra hendes brug af en privat e-mail server". Obama var medvidende lige fra starten.

Som Trump tweetede i går "Kan ikke forstå, at disse svindlere endnu ikke er blevet retsforfulgt. Ynkeligt!". Men Trump skrev også i et tweet "Jeg har for længst frigivet al information om Russia-fup skandalen. Desværre for vores land har folk handlet meget langsomt, især fordi det måske er den største politiske forbrydelse i vores nations historie. Agér nu!!"

Det er bemærkelsesværdigt at LaRouchePAC udstedte en

underskriftindsamling i juni 2018 med titlen "Præsident Trump: Offentliggør alle dokumenter og al information om britisk undergravning af din kampagne".

Her har vi ikke blot med forbrydelser begået af Obama og hans efterretningstjenester at gøre, men med de vedblivende forbrydelser af folk i efterretningstjenesterne i dag.

På den ene side har vi tidl. CIA direktør og nuværende Udenrigsminister Michael Pompeo og hans kammerat forsvarsminister Mark Esper såvel som FBI direktør Christopher Wray, som sammen har gjort alt, hvad der stod i deres magt for at forpurre præsident Trumps forsøg på at afslutte de "uendelige krige" og oprette venskabelige forhold med Rusland og Kina.

Da Pompeo var CIA direktør blev han, på Trumps opfordring, informeret af Bill Binney om svindelnummeret bag DNCs "hacking historie", men Pompeo sørgede for at Binneys bevismateriale hverken nåede præsidenten eller massemedierne (som Præsident Trump kalder "the lamestream media").

Så er der den nuværende CIA direktør, Gina Haspel, som var chef for CIA-basen i London fra 2014 til 2017, hvor hun hjalp til med at fremstille løgnene om Trumps "hemmelige samarbejde" med Rusland. Chris Farrell fra Judicial Watch, og en tidligere militær efterretningsagent, udgav en rapport den 6. oktober ved navn "Analyse: CIA direktør Gina Haspel og den britiske rolle i anti-Trump plottet" (<https://worldisraelnews.com/analysis-cia-director-gina-haspel-and-the-british-role-in-the-anti-trump-plot/>). Haspel mistænkes nu for at være nøglepersonen, der blokerer for Trumps gentagne krav om at frigive alle Russiagate-dokumenterne "uden ændringer!" (som Trump understregede).

Trump er klar over sabotagen fra hans administration. Han har allerede åbent fordømt det "militærindustrielle kompleks" og identificeret lederskabet af Pentagon som værende ansvarlig for ikke at adlyde hans ordrer om at bringe en ende på de

“uendelige krige”.

Han ser ud til at tøve med at smide dem og skurkene fra efterretningstjenesten ud inden valget. Men ligesom LaRouchePAC brød igennem med Bill Binneys afsløring af Russia-fupnummeret, bryder vi nu igennem med historien om militærkupplanerne, udklækket af det demokratiske partis lederskab og de generaler, som gav os de sidste to årtiers morderiske regimeskifte krige – bogstavelig talt har hundredetusindvis af folk over hele verden hørt forhenværende Oberst Richard Black dokumentere de kriminelle forberedelser til at fjerne præsidenten ved brug af magt.

Se “En stærk advarsel om et forestående kup; opspor og arrester de sammensvorne!”

<https://larouchepac.com/20200916/stark-warning-impending-coup-track-and-arrest-conspirators>

Faren for en global krig øges dagligt, så længe den “femte kolonne” har frie hænder til at spille deres dødelige spil. Trump arbejder på det, men som vi har set det før både på udenrigs- og indenrigsområdet bliver hans instrukser ofte ignoreret.

Nu da hele den kriminelle kabale og deres britiske partnere i stigende grad er afsløret af præsidenten for verdenen – som de også de sidste mange år er blevet udpeget og afsløret af LaRouche bevægelsen – er det op til den amerikanske befolkning, og folk med god vilje i resten af verden, at demonstrere over for præsidenten, at han har fuld opbakning til at “vælde alle træerne i skoven”.

LaRouche og Trump: Afregningens time er kommet.

Den 5. oktober 2020 (EIRNS) – Den 6. oktober 1986, for 34 år siden, stormede 400 føderale og statsansatte politifolk ind i Leesburg, Virginia, ledsaget af indsatsklare privatejede kampvogne, opstillet af , Magalen Ohrstrom Bryant, efterkommer fra Middleburg, Virginia. Formålet var tilsyneladende at gennemføre en skandaløst overdrevet ransagelse af kontorer forbundet med Lyndon LaRouche.

De oprindelige retskendelser var ikke rettet imod LaRouche som person, i mangel på endog fabrikerede påskud. To medlemmer af LaRouches sikkerhedsteam blev arresteret, sammen med en fundraiser for LaRouche-bevægelsen, baseret på en anklage udstedt i regi af Robert Mueller, som på daværende tidspunkt var statsadvokat i Boston.

Det er den samme Robert Mueller, der ledte den grundløse heksejagt imod Donald Trump og dem der var tilknyttet præsidenten.

Dokumenter, som blev beslaglagt under ransagelsen, blev bragt til en militærbase, Henderson Hall ved Fort Myer, hvilket næppe er den normale procedure for at sikre dokumenter beslaglagt ved eftersøgninger.

Påskuddet for at agere således, at LaRouche-bevægelsen ellers, på en eller anden måde, ville bryde ind på en befæstet flådebase og stjæle dokumenterne tilbage, var latterligt, og alligevel er det den årsag, som fremgår af de officielle dokumenter.

Senere viste det sig, at kampvognene kommanderet af Mrs. Bryants søn, Herb Bryants, i virkeligheden var blevet anskaffet af Oberst Tom Harvey, en militærassistent for vicepræsident George H. W. Bush.

FBI og politistyrker fra Virginia, inklusive en SWAT-

specialstyrke (Special Weapons And Tactics), omringede gården, hvor Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche boede. Helikoptere kredsede gentagne gange ovenover. Pressen meddelte, at en væbnet indtrængen af gården var undervejs. LaRouche sendte et telegram til præsident Reagan og opfordrede ham til at gribe ind, og pludselig trådte styrkerne, der havde omringet gården, tilbage.

Senere har regeringsdokumenter og vidneudsagn røbet, at man efterfølgende havde forsøgt at få en retskendelse til endnu en husundersøgelse af gården, men det blev aldrig til noget.

Vicesherif i Loudoun amt, Donald Moore, indrømmede mange år senere til en FBI-meddeler, at planen var at trænge ind på gården, fremprovokere en skudveksling og slå LaRouche ihjel.

Alt dette blev gjort imod folk, som tidligere statsadvokat Ramsey Clark passende karakteriserede som "boglige mennesker".

Lyndon LaRouches ideer havde en dyb indflydelse på den amerikanske befolkning, og hans bevægelse voksede. Den hemmelige regering havde bestemt sig for at stoppe ham og hans bevægelse, ligegyldigt hvad der skulle til. Et dokument, efterfølgende frigivet under FOIA (lov om friheden til information) afslørede, at hele sagen blev iværksat på baggrund af et krav fra den britiske regering.

USA har nu i fire år været udsat for et lignende, komplet ulovligt angreb på Donald Trump og hans tilhængere. Præsidentens og hans statsadvokat William Barrs bestræbelser på at standse det, der svarer til et koldt kup mod præsidentskabet for USA, er igen og igen blevet bremset af efterretningsfolk, der forsøger at skjule de forbrydelser de begik i en hård og hensynsløs indsats for at forhindre valget af Trump, mens de kæmper for at bevare den nationale sikkerheds- og økonomiske politik, som har ødelagt USA.

John Brennan, Obamas CIA-direktør, bevidnede i Kongressen, at briterne allerede i 2015 krævede, at Trump blev efterforsket.

Dette krav var tydeligvis baseret på præsidentens ønske om at samarbejde med Rusland om at bekæmpe terrorisme og afslutte

krige.

Søndag den 4. oktober sagde kongresmedlem Devin Nunes, højtstående medlem af Kongressens efterretningsudvalg, at han har set, hvad han kalder "bevis på chokerende kriminalitet" blandt efterretningstjenesterne, som arbejdede for Barack Obama.

Direktør for den Nationale Efterretningstjeneste, John Ratcliffe, har beordret frigivelsen af dette bevismateriale. Andre beviser på kriminalitet, der allerede er blevet set af medlemmer af Kongressen, er blevet blokeret fra at blive delt med offentligheden under rubrikken "hemmeligstemplet".

Nunes sagde, at efterretningssamfundet burde lukkes, hvis det fortsætter med at blokere Ratcliffes og andres bestræbelser på at frigive beviser på forbrydelser der er begået, og injurierende myter, som er blevet opfundet og spredt af en kontrolleret presse, i et forsøg på at forpurre Trumps præsidentskab

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2020: Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Atomkrig – det uundgåelige emne på alles dagsorden

Den 8. august (EIRNS) – I forbindelse med 75-års jubilæet for den atomare tilintetgørelse af Hiroshima og Nagasaki af den britiske marionet Harry Truman – en udslettelse der alene havde til formål at terrorisere verden til at acceptere en 'verdensregering' (One World Government) udtænkt af det britiske imperium – er der nu dagligt overvejelser i magtens korridorer hos enhver større statsmagt på Jorden om den ekstreme fare for, at en atomkrig vil finde sted igen i dag. De fleste af verdens nyhedsbureauer citerer den tidligere australske premierminister Kevin Rudds ord i *Foreign Affairs*: "Spørgsmålet der stilles nu i hovedstæder verden over, stilfærdigt men nervøst, er, hvor vil dette ende? Det engang utænkelige udfald – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Med andre ord står vi over for udsigten til ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig". De næste tre måneder, fra nu af og indtil det amerikanske valg, er de mest kritiske for at en hændelse skal føre til krig, advarer han. Da den nuværende australske premierminister, Scott Morrison, blev spurgt om Rudds advarsel, erklærede han sig enig.

Det russiske forsvarsministeriums avis, *Krasnaya Zvezda*, har offentliggjort en detaljeret beskrivelse af den russiske politik for første gangs brug af atomvåben, som det blev bebudet af Vladimir Putin 2. juni. Der er to situationer, der kan retfærdiggøre en sådan første anvendelse, skriver de: først, ved "pålidelig information om opsendelse af ballistiske missiler, der angriber Ruslands territorium og (eller) dets allierede", da Rusland ikke kan vide, om missilet medfører

atomvåben eller ej; og for det andet, ethvert forsøg på at ødelægge Rusland "som en stat", hvad enten det er med atomvåben eller andre midler. Artiklen noterer sig USA's tilbagetrækning fra flere internationale våbenaftaler og tilføjer: "Efter afslutningen af [Ny] START-aftalen vil der ikke være nogen eksisterende international aftale, der begrænser det strategiske våbenkapløb, og de amerikanske krigshøge vil have helt frie hænder".

Sanktionerne fra USA, der i går blev pålagt Hongkongs administrerende chef, Carrie Lam, og ti andre ledere, blev mødt af fordømmelse og latterliggørelse i Kina, hvor de kaldte dem "klovnumre", "skamløst og foragteligt", en "åbenlys og barbarisk" indblanding i Kinas interne anliggender. Sanktionerne beslaglægger alle ejendomme i USA, der ejes af de sanktionerede personer, og indefryser bankkonti. Luo Huining, Pekings officielle repræsentant i Hongkong, foreslog, at han ville sende 100 \$ til præsident Donald Trump, så han havde noget at indefryse.

Men faren for krig er håndgribelig. Storbritanniens førende rolle i denne galskab er slet skjult. I dag offentliggjorde Wall Street Journal en artikel med titlen "Det er tid til at genoplive Anglosfæren". Forfatteren, Andrew Roberts, er en britisk historiker og medunderskriver af principerklæringen fra det britiske efterretningsorgan Henry Jackson Society, der arbejdede tæt sammen med dronning Elizabeth II og hendes families arkiver for at skrive en biografi om Winston Churchill i 2018, kaldet Churchill: Walking With Destiny (Churchill: gang med skæbnen). Roberts foreslår, at Canada, Australien og New Zealand og Storbritannien (kaldet Canzuk – fire ud af de 'fem øjne') deltager i en økonomisk og militær union, der "straks skulle gøre sin entré på den globale scene som en supermagt, der er i stand til at stå skulder ved skulder med USA i den store, afgørende kamp i det 21. århundrede mod et stadig mere revanchistisk Kina". Canzuk kunne hjælpe USA med dets tildelte rolle (selvfølgelig tildelt

af det britiske imperium) som "verdens politimand" – netop hvad præsident Trump har fordømt. "Omkostningerne ved at begrænse og inddæmme Kinas globale ambitioner ville blive den historiske rolle for ikke én, men to supermagter, da det er klart, at EU ikke har nogen interesse i at forsøge at stoppe det kinesiske herredømme i Asien".

Rablende vanvid? Selvfølgelig. Men dette er de rablende galninge, der kastede atombomber på Japan, der trak den "umælende kæmpe" USA ind i koloni-krigene i Indokina (efter at have myrdet præsident John Kennedy) samt de kolonialistiske krige i Mellemøsten under de anglofile George Bush og Barack Obama.

Forebyggelse af en ny krig vil ikke komme fra en ny "anti-krigsbevægelse". Verden er nu i en tilstand af global opløsning, med en pandemi, massesult, økonomisk forfald, en bristefærdig finansiel boble og faren for termonuklear krig. Som titlen på forummet, der afholdes i dag af LaRouches politiske aktionskomité, antyder, er det nu et spørgsmål om "LaRouches fire Love eller Johannes Åbenbaringens Fire Ryttere". For at gøre det til førstnævnte snarere end sidstnævnte, er det foreslåede topmøde med statscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – et topmøde, som alle fem ledere er enige om, men uden en fastsat dato – absolut presserende.

Den franske præsident Emmanuel Macron har indkaldt til en international konference søndag for at tage fat på krisen i Libanon, som præsident Trump har meddelt, at han vil deltage i. Det er ikke klart, om Rusland og/eller Kina vil deltage, selvom begge er dybt involveret i at sende bistand til Libanon efter eksplosionen og allerede var engageret i økonomisk bistand. Måske kan katastrofen i Beirut skabe en ramme for at bringe verden sammen for at håndtere den globale krise som helhed.

Spændingerne tager til – Ledernes topmøde er presserende

Den 26. juli (EIRNS) – Da sikkerhedspersonalet fra det amerikanske udenrigsministerium brød ind i det kinesiske konsulat i Houston, blot få timer efter 72 timers fristen for fraflytning udløb, rømmedes det amerikanske konsulat i Chengdu hurtigt for at overholde den gensidige frist på 72 timer, som Beijing pålagde mandag. Lederartiklen i Global Times spørger: "Hvor længe vil den nuværende kinesisk-amerikanske konfrontation fortsætte? Vil en ny kold krig tage form? Vil der være militære konflikter, og vil de mulige sammenstød udvikle sig til storstilet militær konfrontation mellem de to"? Man konkluderer: "Tragedierne i 1910'erne og 1930'erne må ikke gentages".

Schiller Instituttet sponsorerede indenfor de seneste tre dage to internationale fora med den tidligere tekniske direktør for NSA, William Binney, der gennemgik sit bevis for at efterretningssamfundets påstand om russisk indblanding i valget i 2016 var en skrøne, og forlangte en ende på NSA's overvågningsregime samt fængsling af gerningsmændene bag denne kriminelle politik. Endvidere implicerede Binney også udenrigsminister Mike Pompeo i det fortsatte kupforsøg mod præsident Donald Trump og beskrev sin briefing til den daværende CIA-direktør Pompeo om bedrageriet med "russisk indblanding", hvilket Pompeo ignorerede, idet han i stedet godkendte Obama-efterretningsholdets løgn om, at Rusland hackede Demokraternes e-mails for at hjælpe Trump med at blive valgt. Hvis der herskede nogen tvivl om, at Pompeo er en del af kampagnen mod sin egen chef, blev det manet i jorden med

hans rejse til London i sidste uge, hvor han gav fuld støtte til den nuværende hetzkampagne imod Kina, der ledes af de tidligere MI6-folk Richard Dearlove og Christopher Steele – selve bagmændene for det ‘russiske kupforsøg’ mod Trump.

Hvad angår Pompeos vilje til at risikere en atomkrig med Kina for at bevare det britiske imperiums imperialistiske magt, skal man lytte til hans ord i London: "Og hvis vi ikke handler nu, kan vores børnebørn i sidste ende blive underlagt Det kinesiske Kommunistpartis nåde... Generalsekretær Xi er ikke bestemt til at tyrannisere i og uden for Kina for evigt, medmindre vi tillader det". For en imperialistisk oligark udgør storstilet infrastrukturel udvikling gennem Bælte- og Vejinitiativet "tyranni".

Den anglo-amerikanske krigsfraktion presser stadig på for konfrontation med Rusland på trods af ‘Russiagates’ tilnærmelsesvise sammenbrud. I både Washington og London beskylder militære ledere Rusland for at have affyret et "våbenlignende projektil" i rummet (uden noget forsøg for at beskrive hvad et "våbenlignende projektil" kan være), og bebuder derfor en revurdering af deres politik for militarisering af rummet. Ligesom med USA's tilbagetrækning fra ABM-traktaten og INF-traktaten blev det i første omgang erklæret, at Rusland "snyder" med traktaterne, hvilket retfærdiggør et fuldstændigt ophør af traktaten, og fører verden ind i et nyt våbenkapløb og potentiel militær konfrontation.

I tilfældet med Rusland fortsætter præsident Trump med at imødegå provokationerne fra sit eget kabinet gennem personligt diplomati, og foretog en lang telefonsamtale med præsident Vladimir Putin den 23. juli. Samtalen dækkede mange kritiske områder – vigtigst af alt: Planer for et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, der kan bringe præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping sammen. Præsident Trump har i mange afgørende situationer demonstreret, at hans personlige møder med potentielle

modstandere kan tilsidesætte den konfronterende og provokerende politik fra hans kabinet og hans militær. Aldrig har sådant personligt diplomati været mere presserende. Det demokratiske Partis lederskab, inklusive deres patetiske sandsynlige præsidentkandidat Joe Biden, udgør langt fra et alternativ til det vanvittige anti-Rusland og anti-Kina-hysteri, men lover at være endnu hårdere end Trump-administrationen.

I mellemtiden er den af Det demokratiske Parti støttede opstand, der finder sted på gaderne i USA mod Trump og imod selve nationen, optrappet endnu mere i løbet af den sidste uge. Barack Obamas personlige rolle i orkestrering og tilskyndelse til disse Jakobinske bander er ikke fordækt – men simpelthen "tredje akt" af Det demokratiske partis bestræbelser, efter "Russiagate" og "Ukraine-gate", på at vælte den amerikanske regering.

Den mangesidede krise, som civilisationen står overfor – pandemien, den økonomiske opløsning, den finansielle boble, truslen om omfattende hungersnød i Afrika, truslen om krig – kan ikke løses "én for én". "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi – Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job" giver den omfattende løsning, der både afslutter farerne og iværksætter det nødvendige nye paradigme for menneskeheden. Det foreslåede topmøde for P5-lederne, der er aftalt, men uden en fastsat dato, er den minimale og essentielle struktur for at formidle denne akut nødvendige proces.

Den "Grønne New Deal" er fascistisk folkemord

Den 17. juli (EIRNS) – Tag et skridt tilbage for et øjeblik, og overvej spørgsmålet om den allestedsnærværende "Grønne New Deal" – dens oprindelse, dens betydning og dens intention. Engang et fantasifoster for yderliggående miljøflippere, hippier, som ønskede at vende tilbage til naturen og ryge hash i deres træhytter – nu er det blevet til officiel politik for det demokratiske partis præsidentkandidat, Joe Biden, og for EU-kommissionens præsident, Ursula von der Leyen.

Det har åbenlyst ingen forbindelse til Franklin D. Roosevelts New Deal, der iværksatte historiens mest massive, infrastrukturelle og industrielle opbygning til dato, og som Roosevelt begyndte at udbrede rundt om i verden, inden briterne orkestrerede 2. Verdenskrig, "således at Tyskland og Sovjetunionen uundgåeligt ville støde sammen og forbløde hinanden" (som Vladimir Putin så rammende udtrykte det i sin artikel i *The National Interest*, d. 18. juni).

Mens Roosevelts New Deal mobiliserede befolkningen til at genopbygge USA, og skabte håb i midten af tilsyneladende håbløshed under den Store Depression ved direkte at konfrontere de internationale finansinstitutioner i City of London og Wall Street, som havde ødelagt de vestlige nationers produktive arbejdskraft gennem spekulativ udplyndring, så lover den "Grønne New Deal" intet andet end yderligere afindustrialisering og den uhyre reduktion af verdens befolkning, der fremsættes som et ønskværdigt resultat. Det eneste som er forblevet uforandret mellem dengang og i dag er, at de spekulative udskejelser fra overherrerne i City of London og Wall Street igen er bag ødelæggelsen af de produktive økonomier i den transatlantiske region over de seneste 40 år. Faktisk er det, som man kan læse andetsteds,

lederne af den engelske nationalbank, Bank of England, Den europæiske Centralbank og den amerikanske Federal Reserve, der kræver, at de sidste måneders økonomiske sammenbrud, der har formindsket CO2-udslippet til 7% mindre end forventet, ikke er "tilstrækkeligt" for at nå det vanvittige mål fra Paris-aftalen i 2015 og fra de grønne fascister. "At reducere den økonomiske aktivitet er ikke nok", skvaldrer de op, "den produktive økonomi må ødelægges fuldstændigt, således at CO2-udslippet kan reduceres, og det er bankerne på Wall Street og i City of London sammen med centralbankerne, der må gennemtvinge denne politik ved at forhindre kreditter til alle aktiviteter med 'CO2-aftryk'."

Amerikas præsident, Donald Trump, har afvist denne ondskab, gjort grin af den "Grønne "New Deal" og stoppet mange af de fremskridtsfjendtlige tiltag fra Bush- og Obama-administrationerne. Det er dette, sammen med præsidentens fortsatte forsøg på at "gøre en ende på de endeløse krige", og hans insisteren på at "det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med russerne", som danner grundlaget for det panikslagne forsøg på, at ødelægge ham og hans præsidentskab og forhindre hans genvalg.

Og alligevel er det hans egne regeringsmedlemmer, fra Wall Street og fra den neo-konservative fraktion, som er på krigsstien for at dæmonisere både Rusland og Kina for at sabotere det planlagte topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, hvilket er det eneste håb for at bringe Putin, Xi Jinping og Trump sammen, således at de kan tage fat på den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for. De er så desperate for at forhindre dette topmøde, at de nu har anklaget de samme falske "russiske hackere", der blev afsløret som en fabrikation af de britiske efterretningskredse der stod bag "Russiagate"-kupforsøget mod Trump, for at forsøge at "stjæle" de vacciner, som nu er under udvikling i Storbritannien, Canada og USA. En fornuftig politik ville værdsætte et åbent samarbejde blandt alle

nationer for at udvikle en vaccine så hurtigt som muligt – men sådanne bekymringer betyder intet for de geopolitikere, der er desperate for at knuse Trumps intention om at deltage i P5-topmødet.

Vi er i besiddelse af et magtfuldt våben, som kan råde bod på denne situation. Med omstødelsen af Roger Stones dom, samt ophævelsen af den korrupte dommers ordre om mundkurv, er Stone nu gået til offentligheden med det dossier, som blev forberedt af den tidligere tekniske chef for NSA, Bill Binney, hvilket (som dækket mange gange af *EIR*) beviste, at der ikke var nogen russiske hackere, eller overhovedet nogen hackere, mod den demokratiske nationale komité, som var involveret i den falske "Russiagate"-historie. Ikke et eneste nyhedsmedie, udover *EIR*, har rapporteret dette – ikke engang Fox News, på trods af det faktum at Stone fortalte denne historie i denne uge på Fox News' program! Hvorfor?

Der er næsten enstemmighed blandt medierne, de to politiske partier og præsidentens "rådgivere" om at det ikke kan tillades, at han deltager i et topmøde med Putin og Xi Jinping. Det er vores ansvar – dvs. alle som læser dette – at kontakte alle dem vi kender, og dem vi ikke kender, i hver eneste institution i verden, for at motivere øjeblikkelig handling fra Præsident Trump for at realisere de bedste af hans intentioner. Bryd med Wall Streets "Grønne New Deal", bryd med repræsentanterne for det militærindustrielle kompleks, og bring "fred gennem udvikling" tilbage til vores nation og til verden.

Helga Zepp-LaRouche taler ved kinesisk-europæisk online-seminar, tilskynder til fire-magts topmøde.

Den 14. juni (EIRNS) – Tre dage før Donald Trump indtrådte som præsident for USA, den 20. januar 2017, fortalte Ruslands præsident Vladimir Putin sagligt på en pressekonference i Moskva, at den kommende amerikanske præsident, allerede før han havde aflagt embedsedden, blev udsat for et kupforsøg i stil med regimeskiftet i Ukraine.

"Efter min mening", udtalte Putin, "er der flere mål; nogle er indlysende. Det første er at undergrave legitimiteten af den valgte præsident for USA... Det ser ud til, at de har trænet til dette i Kiev, og nu er klar til at organisere en 'Maidan' i Washington, for ikke at lade Trump indtræde i embedet. Det andet mål er at binde hænderne og fødderne på den nyvalgte præsident i forbindelse med gennemførelsen af hans løfter under valgkampagnen til det amerikanske folk og det internationale samfund".

Putin henviste klart til Trumps løfter om at etablere gode samarbejdsrelationer med blandt andet Rusland og Kina – et prospekt, som det dødsmerkede britiske imperium og deres amerikanske allierede betragtede som en eksistentiel trussel mod deres kontrol over planeten.

I går, i et interview der fandt sted den 14. juni med Rossiya-1 TV, vurderede Putin den aktuelle situation i USA og udtalte sig atter ligefremt: "Det der har fundet sted, er faktisk en manifestation af en slags dyb indre krise. Vi har observeret dette i lang tid, lige fra det øjeblik, hvor den nuværende præsident tiltrådte, da han vandt klart,

demokratisk, men den tabende side udtænkte alle mulige slags eventyr – alt hvad der kunne rejse tvivl om hans legitimitet”.

I takt med at USA og verden hvirvles rundt i en malstrøm af økonomiske, politiske og sociale kriser, er der ikke meget, som briterne frygter mere end udsigten til et firemagts-topmøde mellem lederne af USA, Rusland, Kina og Indien – som formuleret af Lyndon LaRouche i lang tid. Det var netop den meddelelse, som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, præsenterede på podiet ved et kinesisk-europæisk online-seminar den 12. juni mellem byer fra Zhejiang-provinsen (Kina) og Øst- og Centraleuropa: ‘Zhejiang Virtual Expo in Digital Service Trade–IT Telecommunication Technologies Services Session’.

Zepp-LaRouches tale bar titlen ”Bælte- og Vejinitiativet i verden efter COVID-19: Udfordringer og muligheder og en opfordring til et nyt paradigme i internationale forhold”, og blev hørt under panelet: ”Diskussion om den nye mekanisme for samarbejde mellem lande”. Uddrag følger:

”Udbruddet af coronavirus-pandemien har ændret verden på måder, som meget få mennesker havde forestillet sig for kun et halvt år siden. Det har blandt andet afsløret sårbarheden af en verden, der i flere årtier er blevet domineret af de finansielle institutioner i det nyliberale monetære system. Meget brutalt er det blevet udstillet, at privatiseringen af sundhedssystemet i de transatlantiske lande har efterladt disse samfund uforberedte med utilstrækkelig forsyninger af beskyttelsesmasker og tøj, ventilatorer, intensivafdelinger, testkapacitet, sporingsanordninger osv.

”I udviklingslandene er virkningerne af pandemien, som stadig vokser der, med fraværet af effektive sundhedssystemer katastrofalt, som vi nu er vidner til i lande som Brasilien og Chile. Ifølge ILO er 60% af den globale arbejdsstyrke beskæftiget i den såkaldte uformelle økonomi, hvilket betyder, at folk lever fra hånden og til munden, og den økonomiske

nedlukning, der blev indført som et resultat af pandemien, truer umiddelbart selve eksistensen af disse mennesker. David Beasley fra 'Verdens Fødevareprogram' har gentagne gange advaret om, at som et resultat af krisen i fødevareproduktionen, der er blevet forværret af pandemien og græshoppeplagen, der nu rammer flere lande i Afrika og Asien, vil verden snart blive ramt af en hungersnød af 'bibelske dimensioner' og dræbe 300.000 mennesker om dagen, hvis der ikke gøres noget ved det på kort sigt.

"Det var ikke coronavirus, der forårsagede pandemien, det var manglen på reel industriel udvikling. Som de effektive foranstaltninger, der blev iværksat af den kinesiske regering i Wuhan og Hubei-provinsen, har vist, blev virusset bragt under kontrol; og hvis enhver nation på denne planet havde haft et lignende sundhedssystem, ville coronavirusset aldrig have forvandlet sig til en pandemi, eller i det mindste kunne det have været inddæmnet i meget stor udstrækning. Allerede i 1973 nedsatte min afdøde mand, økonomen Lyndon LaRouche, en biologisk arbejdsgruppe for at undersøge virkningen af IMF's og Verdensbankens monetaristiske politik på sundheden og den forventede levealder i udviklingslandene. Denne arbejdsgruppe producerede adskillige store omfattende undersøgelser i 70'erne og 80'erne, som påpegede, at nedsættelsen af befolkningernes levestandard gennem generationer, forårsaget af IMF's såkaldte 'betingelser', uundgåeligt ville føre til genoplivning af gamle sygdomme og udbruddet af nye, samt pandemier.

"Nu er 'den store krise' her, og vi har de samtidige kriser med pandemien, en større krise i landbruget, faren for hungersnød, og sidst men ikke mindst, endnu en krise i det finansielle system, der truer med at blive meget større end krisen i 2008. Det burde være klart, at en fortsættelse af den hidtil førte politik, kun kan føre til kaos, potentielt en global katastrofe og et dyk ned i et nyt mørkt århundrede, værre end det 14. århundrede i Europa ...

"Der er et alternativt perspektiv! Krisen i hele det menneskelige samfund er så enorm, at kun en topstyret løsning kan fungere. Jeg har siden begyndelsen af det indeværende år opfordret til et topmøde med lederne af de fire vigtigste lande: Kina, Rusland, Indien og USA. Verden har brug for en løsning, der tager fat på alle de ovennævnte problemer med at etablere et helt nyt paradigme af relationer mellem nationer. Det første skridt bør naturligvis være at tackle den truende fare for et økonomisk sammenbrud ved at etablere et nyt kreditsystem i Bretton Woods-systemets tradition, som det var Franklin D. Roosevelts hensigt, nemlig at give store langfristede kreditter til industrialiseringen af udviklingslandene. For at bekæmpe pandemien må det første skridt være opbygningen af et nationalt sundhedssystem i hver eneste nation på planeten, for medmindre den underliggende årsag til underudvikling er afhjulpet, er der ingen garanti for, at der ikke snart vil komme nye virusudbrud, der fører til nye pandemier, hungersnød og plager. Opførelsen af et sådant sundhedssystem i hvert land kan være det første skridt til at skabe 1,5 milliarder nye produktive job...

"Et topmøde mellem præsident Xi, præsident Trump, præsident Putin og premierminister Modi kunne vedtage en sådan sundhedsnødplan, en 'Sundheds-Silkevej', og dermed reagere på det akutte behov for hele menneskeheden, og indføre en ny æra af samarbejde i menneskehedens historie".

Helga Zepp-LaRouche retter 'en appel til amerikanske borgere: Hvad verden har brug for fra Amerika!'

Den 24. maj (EIRNS) – Følgende appel af Helga Zepp-LaRouche er det afsluttende kapitel i det netop udgivne LaRouchePAC-dokument "The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs." ('LaRouche-planen for genåbning af den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1.5 milliard nye produktive job).

Vi er kommet til det tidspunkt, hvor borgerne i USA er nødt til at huske den bedste tradition i deres historie: Den amerikanske Frihedskrig, Uafhængighedskrigen mod det Britiske Imperium, principperne der er udtrykt i forfatningen og Uafhængighedserklæringen, og principperne i det Amerikanske økonomiske System, som udviklet af Alexander Hamilton, Henry Clay og Henry C. Carey.

Essensen af alle disse aspekter af den amerikanske historie fremgår meget klart i forordet til forfatningen:

"Vi – den amerikanske befolkning – forordner og etablerer denne forfatning for Amerikas Forenede Stater, med henblik på at danne en mere perfekt union, etablere retfærdighed, sikre indenrigs ro, sørge for fælles forsvar, fremme den generelle velfærd og sikre frihedens velsignelser for os selv og vores efterkommere".

Hensigten med forfatningen, som udtrykt i forordet, om at fremme den generelle velfærd, ikke kun for den nuværende generation, men også for alle fremtidige generationer, indeholder en ubetinget afvisning af den såkaldte "aktionærværdi"-politik og globaliseringens uhæmmede frie

handel, der dengang, som nu, blev promoveret af det britiske imperium, hvilket ikke alene har udvidet kløften i selve USA mellem en klasse af stadig rigere milliardærer og det stigende antal fattige, men også er ansvarlig for den katastrofale underudvikling i såkaldte udviklingslande.

Det står klart, at verden aldrig vil vende tilbage til den tingenes tilstand, der eksisterede før coronavirus-pandemien brød ud. Vi befinder os ved et absolut vendepunkt i historien, hvor vi enten vil være i stand til at bringe verden i orden, med det program vi har skitseret på disse sider for at besejre underudviklingen, eller vi trues med at styrte ned i en mørk tidsalder. Fasen med ubegrænset globalisering, som tilhængerne af en unipolær verden har forsøgt at gennemføre, især efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, og som førte til en global bølge af protester, herunder valget af Donald Trump, er ovre for altid.

Lyndon LaRouche havde forudsagt den katastrofe, der nu udfolder sig for vores øjne i alle dens aspekter, fra hans karakterisering af præsident Nixons katastrofale ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971 og hans prognoser for faren for pandemier som følge af den monetaristiske politik, til det systemiske sammenbrud af det finansielle system. I løbet af det samme tidsrum, der strækker sig over et halvt århundrede, præsenterede han et hidtil uset antal løsninger til at overvinde kriserne i USA og internationalt, og det er i den samme ånd, at programmet her er udtænkt.

Enhver ærlig person, der læser disse analyser og programforslag i dag, i lyset af den aktuelle pandemi og ødelæggelsen af den reelle økonomi, vil konkludere, at Lyndon LaRouche var en mand med forsyn. Idéen om forsyn er ikke her ment i en streng religiøs forstand, men i at hele hans tankemetode var i så stor overensstemmelse med principperne for det fysiske univers, at hans analyser og kreative forslag var af en enorm, næsten profetisk præcision. Han tænkte og arbejdede "i harmoni" med universets intention, og – hvis det forstås

korrekt – med Skaberens.

Derfor er den største forbrydelse, der blev begået ved den uretfærdige fængsling og livslange bagvaskelse af LaRouche – foretaget af det samme McCarthyagtige apparat der er ansvarlig for det igangværende kupforsøg mod præsident Trump – ikke kun den skandaløse uretfærdighed begået mod LaRouche personligt, men frem for alt, at det har gjort det ekstremt vanskeligt for amerikanere og andre over hele verden at få adgang til disse løsninger. På mange måder er de enorme genvordigheder, som befolkningen nu døjer med på grund af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, resultatet af den politiske forfølgelse af denne ekstraordinære tænkter. Og desværre er hans advarsel om, at ingen ville være sikker, hvis hans forfølgelse blev tolereret, gået i opfyldelse. Når man f.eks. overvejer, hvordan general Flynn er, og vil blive, retsforfulgt kommer man i tanke om Martin Niemöllers berømte citat: "Da nazisterne kom efter kommunisterne, tav jeg; jeg var ikke kommunist. Da de spærrede socialdemokraterne inde, tav jeg; jeg var ikke socialdemokrat. Da de kom efter fagforeningsfolkene, var jeg tavs; jeg var ikke fagforeningsmand."

Det er på høje tid, at Lyndon LaRouche, manden og hans ideer, bliver fuldstændig rensset, og jeg opfordrer personligt præsident Trump til at gøre det.

Men Lyndon LaRouches ideer lever, hvilket dette program til oprettelse af 1,5 milliarder nye, produktive job verden over understreger. USA har nu nået et bristepunkt i sin historie, hvor enten ideerne i traditionen af den amerikanske forfatning realiseres, eller det britiske imperiums finansielle generobring af den amerikanske koloni vil kaste hele verden, sammen med USA, ud i en mørk tidsalder. Dette er tidspunktet, hvor de krav som Nicholas Cusanus – der med sine værker tilbage i det 15. århundrede allerede havde lagt grundlaget for den amerikanske republik – fremlagde i sin Concordantia Catholica, nu er blevet et spørgsmål om overlevelse for hele

verden. Han fastslog, at det eneste legitime grundlag for en nations eksistens er dens forpligtelse til alle nationers almene vel, og til et sådant forhold mellem alle nationer. Netop dette var Benjamin Franklins intention med den amerikanske forfatning og Uafhængighedserklæringen mod det Britiske Imperium. Det var også præsident John Quincy Adams opfattelse, at USA udenrigspolitisk skulle være en del af en alliance med fuldstændig uafhængige suveræne republikker knyttet sammen af en fælles idé, og at Amerika ikke var påkaldt til "at gå udenlands på jagt efter monstre at ødelægge."

Nøglen til at opbygge en sådan hårdt tiltrængt alliance i dag er positivt samarbejde mellem USA og Kina. Coronavirus-pandemien har unægteligt gjort det klart, at den kombinerede industrielle kapacitet i verdensøkonomien er udhulet, og ikke tilnærmelsesvis tilstrækkelig til at brødføde og opretholde værdigheden af verdens befolkning i dag. Samarbejde mellem de to største økonomier i verden er derfor en væsentlig forudsætning for at overvinde indvirkningen af pandemier, sult og fattigdom i Afrika, Latinamerika, dele af Asien og endda regioner i Europa og USA.

Selvom der, takket være manipulationerne fra de britiske hemmelige tjenester og anglofile politikere i USA, er blevet gjort stor skade på forholdet mellem USA og Kina gennem gensidige beskyldninger med hensyn til oprindelsen og håndteringen af coronavirus, og skønt den nuværende "Kina-hetz" fremkalder de mørkeste erindringer fra McCarthy-perioden, er et konstruktivt samarbejde mellem USA og Kina ikke alene absolut muligt, men peger også på vejen til en ny æra i menneskets historie. Denne æra må være kendetegnet ved at overvinde geopolitikken og fremme alle nationers generelle velfærd på denne planet.

I betragtning af de eksistentielle problemer, som mange mennesker i Amerika står overfor på grund af pandemien, er der muligvis ikke megen offentlig opmærksomhed på den enorme

kløft, der eksisterer mellem det image, som USA nød i verden på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig og under præsidenterne George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln eller Franklin Delano Roosevelt, og så det USA der har ført uendelige krige i hele verden siden afslutningen af Sovjetunionen under Bush- og Obama-administrationerne. Engang blev Amerika betragtet af alle republikanske kredse rundt om i verden som et frihedstempel, og et fyrtårn for håb; som et land hvis forfatning tjente som model for republikanske forhåbninger i mange lande over hele verden. Men under Bush- og Obama-regeringerne veg beundring og venskab for frygt, eller det der er værre, den amerikanske militære magt.

Den er fem minutter i midnat, mht. at leve op til løftet om et konstruktivt forhold til præsident Xi Jinping og Kina, som opstod i de tidlige dage af Trump-administrationen. I betragtning af at "Russiagate" fuldstændig er miskrediteret og den sandsynlige retssag mod de britisk inspirerede kupmagere, er der intet der står i vejen for et konstruktivt samarbejde mellem USA og Rusland, som det er blevet vist af NASA og Roscosmos. Hvis USA nu tager føringen i det økonomiske genopbygningsprogram og skabelsen af 1,5 milliarder produktive job i verden, og hjælper med til at gøre den Nye Silkevej til 'Verdens-Landbroen', vil USA i hele verdens øjne genvinde den position, det engang havde: som en pioner for frihed og håb for hele menneskeheden.

– Helga Zepp-LaRouche

Wall Streets' 'helbredelse' afhænger af en vaccine? Økonomisk genrejsning afhænger af LaRouches Nye Bretton Woods

Den 18. maj (EIRNS) – USA's centralbankchef, Jerome Powell, tydeligvis bekymret over et langvarigt finanskrak, har givet to store interviews indenfor fem dage, og vil i morgen vidne i Senatet, alt sammen for at sige at finansministeriets og Kongressens "hjælp" med over 3 billioner \$ ikke er nok til en "genrejsning". Powell fortalte CBS' nyhedsprogram "60 Minutter", at USA vil opleve et kollaps i BNP på op til 30%, og 25% i arbejdsløshed gennem 2. kvartal. Dette vil ikke blive genoprettet, sagde han, før slutningen af 2021, og ikke uden ekstra billioner i lån og udgifter – og ikke uden en vaccine.

Powell ved at corona-pandemien imploderer en enorm "altomfattende boble" med virksomhedernes gæld i centrum: Centralbankens nye Rapport angående Finansiell Stabilitet antyder ængsteligt dette.

Der er et deflatorisk sammenbrud i efterspørgslen; Powell og Wall Street venter, venligst, på en vaccine til at genoprette den, fordi de ingen idé har, om hvordan man "skaber" efterspørgsel med kreditter til reel fysisk-økonomisk ekspansion eller store infrastrukturprojekter. Så de bliver ved med at opfordre Kongressen til at give penge til folk, delstater, byer, hospitaler – frem for alt til finansmarkederne – imens økonomien styrtdykker. Hvad Wall Street og City of London virkelig søger efter er en ny boble, en stor "grøn finansboble", anført af Larry Finks BlackRock,

som leder de finansielle redningsaktioner af både USA og den Europæiske Union.

Den virkelige efterspørgsel er til stede, og yderst presserende.

Den 26. april forpligtede Ghanas præsident sit land til at bygge 88 lokale og regionale hospitaler i år, i distrikter hvor de ikke eksisterer, og at påbegynde bygningen af regionale hospitaler i de 6 nye regioner, som ingen har, for at redde menneskeliv fra pandemien, der nu spreder sig i udviklingslandene. Stort set hver eneste af dem har brug for det samme. Hvordan kan Ghana og den underudviklede del af verden gøre dette? Kun hvis de førende teknologiske nationer bliver enige om at iværksætte et internationalt kreditsystem, udformet til at finansiere eksport af kapitalgoder til, og økonomisk infrastruktur i, udviklingslandene. Titusinder af nye hospitaler er nødvendige. Mange, mange millioner af nye produktive job venter – og ellers, millioner af unødvendige dødsfald pga. COVID-19.

Sydafrikas energiministerium spurgte om hvorfra det kunne importere et dusin små og/eller modulære reaktorer, for at imødekomme det store energiunderskud. Det er i alle udviklingslande presserende at udfylde den enorme energimangel til at forsørge nye hospitaler og husholdninger. Mere end 1 milliard mennesker verden over har ingen adgang til elektricitet. Hvordan kan denne adgang stilles til rådighed, herunder kommercialiseringen af små modulære reaktorer, midt i en pandemi, for at redde menneskeliv fra denne pandemi? Ved at lederne fra mindst USA, Kina, Rusland og Indien mødes nu, for at genetablere et kreditsystem, som Franklin Roosevelts Bretton Woods-system.

FN's Verdensfødevareprogram advarer om, at hvis ikke tabet af arbejdspladser, indkomst og fødevareproduktion, som sker i hele verden, vendes gennem nødforanstaltninger, da kunne lige

så mange mennesker dør per dag, som er døde fra pandemien i hele verden indtil nu. Hvordan kan dette gøres uden en ny orden for selvforsyning af fødevarer i hver nation, og incitament til landmænd om at producere al den mad de kan?

Et Nyt Bretton Woods, rent faktisk udformet til at påbegynde hurtig industriel og landbrugsmæssig udvikling i det "Globale Syd", blev skitseret af den afdøde Lyndon LaRouche, som i årtier foreslog det sammen med store udviklingsprojekter. Nu skal det skabes, og Helga Zepp-LaRouche har opfordret til, at minimum de fire førende nationer afholder et topmøde og påbegynder dette. Hun har igangsat et "Apollo-projekt" for et verdenssundhedssystem; og en global underskriftsindsamling for dette.

Tag en hvilken som helst anden tilgang til "helbredelse" end denne livline for hele planeten, baseret på de store nationers samarbejde, og Wall Street vil kontrollere den og forvandle den til en "grøn finansboble".

Vær med i underskriftsindsamlingen; krævet et Nyt Bretton Woods, som forudset af LaRouche.

https://www.skrivunder.net/global_sundhedsinfrastruktur

At fejre og forny sejren over

fascismen

Den 8. maj (EIRNS) – Imens Rusland, sammen med andre civiliserede nationer, tager del i fejringen af V-E-sejrsdagen i dag, afholder Schiller Instituttet et arrangement, udformet til at konsolidere og fremme samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina. Dette vil kræve overvindelsen af det Britiske Imperiums forsøg på at forhindre et sådant samarbejde.

Betragt den britiske rolle i skabelsen af "Russiagate"-avisanden, om hvilken Præsident Trump torsdag fortalte journalister: "Rusland-svindelnummeret gjorde det svært for Rusland og USA at forhandle med hinanden. Det er en meget vigtig nation. Vi er den mest magtfulde nation; de er en meget magtfuld nation. Hvorfor skulle vi ikke forhandle med hinanden?" I en fornuftig og udviklende verden er der selvfølgelig ingen grund til, at disse to lande ikke skulle kunne "forhandle med hinanden."

De nylige afsløringer, som dokumenterer hvordan den tidligere Nationale Sikkerhedsrådgiver, Michael Flynn, blev lokket i en fælde, blev efterfulgt af torsdagens offentliggørelse af de hemmeligt stemplede interviewer fra december, 2017, udført af Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus. Disse nyligt frigivne udskrifter bidrager med yderligere eksplosivt materiale, herunder den direkte indrømmelse af CrowdStrikes præsident, Shawn Henry, at "vi ingen konkrete beviser havde på, at data blev overført fra DNC." Robert Mueller vidste dette. Adam Schiff – nu formand for denne komité – vidste dette. Undersøgelsen af kupmagerne fortsætter.

Tag eksemplet med USA's anden store, naturlige allierede, Kina. Tidligt i april spredte den glødende fortaler for det Britiske Imperium, Niall Ferguson, den absurde løgn, at Kina valgte at tillade internationale flyafgange fra Wuhan, efter nedlukningen af interne rejser, hvilket gjorde det muligt for

kinesere at sprede coronaviruset over hele kloden. Det britiske Henry Jackson-Selskab skubbede hårdt på for en "coronavirus-kompensation", kravet om at Kina skal betale omkring 4 billioner \$ for dennes angivelige "skyld" i ikke at have givet rettidig information om den nye sygdom. Udenrigsminister Mike Pompeos insisterer på at han har "enorme beviser" på, at viruset kom fra Wuhan Institut for Virologi, passer med udtalelserne fra britiske institutioner.

Skrøbelighederne i verdens økonomiske og sundhedsrelaterede infrastruktur, bragt i søgelyset af corona-pandemien, kræver en ende på generationer af tvungen underudvikling. Nutidens akse, bestående af London og Wall Street, må smadres ligeså bestemt som fascismen blev besejret i 2. Verdenskrig. Denne akse af nutidens finansielle imperium er grunden til, at vi stadig har fattigdom i verden, 75 år efter en krig, hvis konklusion skulle have set enden på det, som Franklin Roosevelt kaldte det "18. århundredes metoder" for britisk, fransk og anden kolonialisme.

Som indbydelsen til Schiller Instituttets arrangement i dag lyder:

"Verden ville byde det ægte Amerika velkommen, Franklin Roosevelts anti-kolonialistiske Amerika for efterkrigstiden, det Amerika forbundet med krigsveteranen fra 2. verdenskrig, Lyndon LaRouche, og hans 'Fire Love'. Den største ære, som kunne vises de over 70 millioner mennesker, som døde i løbet af denne krig, ville være at forpligte os til at opbygge en alliance blandt nationer – firemagtsaftalen. Helga Zepp-LaRouche betonedede: 'De fire betydeligste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et Nyt Bretton Woods-system, og sammen med andre nationer, som ønsker dette, skabe et nyt paradigme for internationalt samarbejde blandt nationer, der lader sig lede af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, fornuftens højere niveau –

Nicolaus Cusanus' "Coincidentia Oppositorum" (Modsætningernes Sammenfald –red.), hvor modsætningerne fra geopolitisk konfrontation vil blive overvundet.

Lad os derfor tilstræbe denne ophøjede diskussion i skyggen af de udødelige regimente, der ønsker at se den verden, som de kæmpede, og døde for, endelig blive til virkelighed."

Det Britiske Imperium optrapper offensiv for militærkonfrontation mellem USA og Kina

Den 4. maj (EIRNS) – Det britisk imperiale maskineri har i stigende grad droppet ethvert forsøg på at se "neutral" ud i forhold til Kina, og i klassisk imperial stil kræver de i meddelelser til USA, at "I og dem" bliver nødt til at gå i krig. Henry Jackson-Selskabet – den britiske "neokonservative" partner med Washingtons Atlantiske Råd (Atlantic Council) – krævede et "konsortium" af vestlige nationer for at stoppe enhver kinesisk investering i Europa, fra Huaweis 5G-netværk til kinesiske indkøb af europæisk produktionskapacitet til nuværende nedtrykte priser, uagtet disse firmaers desperate behov for investeringer. Niall Ferguson, Storbritanniens førende fortaler for en tilbagevenden til det Britiske Imperiums æra, hvor deres politik gennemtvunges rundt om i verden, lancerede en Goebbels-agtig "stor løgn": at Kina skulle have sendt passagerfly ud af Wuhan-regionen til resten af verden, mens de samtidig forhindrede folk fra Wuhan i at flyve til andre steder internt i Kina. Dette er nu blevet

bevist, af en af Fergusons medarbejdere, for ikke blot at være usandt, men gjort med fuldt overlæg, og alligevel er Præsident Donald Trump blevet pumpet fuld af denne løgn, til en sådan grad at han gentog det søndag aften i et virtuelt "borgermøde", sponsoreret af Fox News. I mellemtiden rapporterede Reuters om et lækket kinesisk dokument, som, påstår de, opfordrer Kina til at "forberede sig på væbnet konfrontation mellem de to globale magter," som om dette var en aggressiv kinesisk politik, snarere end en reaktion på den massive optrapning af anti-kinesiske trusler og eventyrfortællinger. Kina, påstår Reuters, gør sig klar til at "vinde en moderne krig." Kina-Kina-Kina-hysteriet har overgået selv den af MI6 ledede Rusland-Rusland-Rusland-kampagne, der havde til hensigt at fjerne Trump fra magten, baseret på den store løgn om russisk fordækt spil.

Selvom "Russiagate"-kupforsøget blev afværget, har hensigten med den britiske operation – at tvinge Trump væk fra sit venskab og samarbejde med Præsident Vladimir Putin – haft en varig virkning. Denne kommende lørdag er det 75 årsdagen for mødet mellem amerikanske og sovjetiske tropper ved Elben, der gik forud for den endelige sejr over den europæiske, fascistiske bevægelse gennem deres samlede kræfter. Pandemien har udsat den planlagte fejring i Moskva, hvor Præsident Xi Jinping havde planlagt at være til stede, og som Præsident Trump var blevet inviteret til. Et sådant møde mellem disse tre ledere blev stærkt tilskyndet af Helga Zepp-LaRouche og EIR, som værende den nødvendige kombination for at stoppe retningen mod krig og påbegynde et samarbejde, nødvendigt for at takle pandemien og den finansielle disintegration, der truer det vestlige banksystem.

Og dog, på denne historiske dag er der nærmest ingen seriøse arrangementer eller fejring planlagt i USA, udover Schiller Instituttets arrangement lørdag eftermiddag (kl. 20:00 dansk tid), hvortil I alle er inviteret:

"9. Maj-Konference – 75 årsdagen for VE-dagen:
Fejr Sejren over Fascismen med et Nyt Bretton Woods-System."

Hvor er respekten for amerikanske veteraner? De veteraner der stadig lever, som kæmpede i 2. Verdenskrig, der nu er blandt dem som dør på plejehjem og i langtidspleje. Har vi glemt deres bidrag til sejren over fascismen? Trues vi ikke af fascismen igen i dag, atter affødt af det Britiske Imperium?

Deltag denne lørdag, og, hvis du ikke allerede har gjort det, tag tiden, imens vi stadig er fanget i vores hjem, til at se den historiske Schiller Institut-konference fra d. 25.-26. april, der viser at ledere fra USA, Rusland, Kina, Afrika og Sydamerika kan mødes og arbejde sammen for at drøfte løsninger på den eksistentielle krise, som konfronterer os alle i dag.

**Den britiske liberalismes
forbrydelser og undergang
og 'Det Nye Paradigme' for
menneskehedens fremtid.
Helga Zepp-LaRouche hovedtale
ved Schiller Instituttets
internationale**

internetkonference den 25. april 2020.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg hilser alle jer, der ser denne internetkonference fra hele verden, og jeg tror, at I alle er klar over, at menneskeslægten lige nu er konfronteret med en hidtil uset krise. Den truer ikke alene med at koste mange millioner menneskeliv på grund af sygdom og sult, med at feje mange af de institutioner, som folk har taget for givet indtil nu, af banen, og med at kaste store dele af verden ind i en ny mørk tidsalder, herunder kulturelt, men den kunne også føre til termonuklear krig, der potentielt ville udslette hele menneskeheden.

Denne krise er mere vidtgående end i det 14. århundrede, da den Sorte Pest udslettede en tredjedel af befolkningen fra Indien til Island. Det er mere alvorligt end Den store Depression i 1930'erne, fordi den potentielt kan ødelægge mere økonomisk substans. Og hvis der udbryder krig, vil det bestemt have værre følger end verdenskrigene i det 20. århundrede, fordi det sandsynligvis vil involvere brugen af termonukleare våben.

På grund af globaliseringen og internationaliseringen af mange systemer, herunder internettet, atomvåben, er vi alle i den samme båd. Og i modsætning til tidligere epoker, da en del af planeten blomstrede mens en anden kollapsede, vil der denne gang ikke være nogen delvise løsninger. Mere end nogensinde før i vores historie udfordres vi som samfund, som én menneskehed, til at nå til enighed om nye principper, der kan garantere menneskehedens langsigtede evne til at overleve. Det er pointen med denne konference: Hvordan kan vi identificere årsagerne til denne krise, eliminere dem og åbne et nyt kapitel i universalhistorien, der fører vores eksistens ud af geopolitisk konfrontation, ind på et niveau af fornuft, der sømmer sig for menneskehedens identitet som en kreativ art?

Nogle mennesker spekulerer på, hvorfor jeg midt i en pandemisk og finansiell krise også rejser spørgsmålet om faren for atomkrig? Fordi de skandaløse og ondsindede beskyldninger mod Kina fremsat af de britiske hemmelige tjenester MI6 og MI5 og deres propagandaapparat – Henry Jackson-Selskabet i London, Atlanterhavsrådet og forskellige “klyngeagenter” på begge sider af Atlanterhavet – beskylder Kina for COVID-19-pandemien, fordi man angiveligt enten forsinkede informationen om den, eller endog brugte biologisk krigsførelse mod Vesten. Dette drejer sig om opbygningen af et fjendebillede med henblik på krig. Den uforskammethed med hvilken Henry Jackson-Selskabet – den hårde kerne blandt de liberale neokonservative og den britiske krigsfaktion på begge sider af Atlanterhavet – kræver milliarder af dollars i erstatning, kan kun ses som en provokation, beregnet på at gøde jorden for et strategisk slutopgør.

Det er den hysteriske, men i sidste ende desperate reaktion fra et imperium, der er klar over, at det hele er ovre, og at verden aldrig mere vil vende tilbage til den allerede udrullede strategiske orientering for en unipolær verden, den såkaldte “Washington Consensus” og “regelbaserede orden”, som man var i stand til at opretholde, i det mindste som en facade, indtil udbruddet af COVID-19. Krigspartiets beregninger var forkerte; den erklærede forhastet “historiens afslutning” efter Sovjetunionens sammenbrud, hvilket også var knyttet til illusionen om, at Kina ville udvikle sig til et liberalt demokrati i britisk stil, hvis blot det fik medlemskab af WTO; og at alle andre lande også ville blive omdannet til vestlige demokratier via en politik for regimeskifte, enten gennem farverevolutioner eller interventionskrige.

Kinas enestående verdenshistoriske kulturelle bedrifter – ikke alene at løfte 850 millioner af sine egne mennesker ud af fattigdom, men også, med den Nye Silkevej, at give udviklingslande muligheden for første gang at overvinde såvel

den kolonialistiske politik, der stadig i dag gennemføres af IMF, såvel som den deraf forårsagede fattigdom – blev mødt med vantrø og rædsel af de forskellige talerør for det britiske imperium. Efter at de vestlige medier i omkring fire år havde ignoreret det største infrastrukturprogram i historien, blev angreb på såkaldte “autokratiske regimer”, som Kina, Rusland og andre, pludselig optrappet af de samme medier, som siden 2015 har profileret sig i “Heksejagten” mod præsident Trump, i aftalt spil med kupforsøget fra de britiske hemmelige tjenester.

Men da først tallene for marts og april blev frigivet, der viste, at Kina ikke blot har været i stand til at knuse pandemien mere effektivt, men også at overvinde de økonomiske konsekvenser af krisen meget lettere end de vestlige lande, som på grund af privatisering af sundhedssektoren var helt uforberedt på pandemien, blev tonen imod Kina skingrende. De vestlige demokratiers “regelrette orden”, den eneste “demokratiske legitimitet”, har været på gyngende grund i lang tid, og truer nu med at kollapse, mens det hævdes, at Beijing forfølger en “strategi for ubegrænset krigsførelse”. Kendsgerningen er, at det liberale system knyttet til det britiske imperium har slået fejl. Men det betyder ikke, at de styrker der er allieret med imperiet ikke stadigvæk, i deres kvaler, kan påføre enorme skader, for eksempel ved at indlede en verdenskrig.

Det er på høje tid at rette på navnene, som Konfutse ville sige. Hvis ideen er at udarbejde en liste over skyldige parter og erstatningskrav på grund af den aktuelle krise, så må det være listen over virkningerne af den britiske liberalisme, hvis ledende skikkelse, Winston Churchill, bærer hovedansvaret for udeladelsen af det vigtigste aspekt i det Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt for efterkrigstiden: nemlig en kreditmekanisme til at overvinde kolonialismen og industrialisere udviklingssektoren. På grund af denne mangel blev det britiske imperiums kontrol over den

såkaldt Tredje Verden foreviget i efterkrigstiden. Denne situation blev derefter forværret, efter at præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet i august 1971, hvilket førte til en række af dereguleringer af de finansielle markeder, den berygtede 'outsourcing' til lande med billig arbejdskraft og IMF's betingelser ('conditionalities', *red.*). Det eneste formål med hele denne politik var at opretholde en kolonialistisk udplyndring og forhindre enhver seriøs udvikling i disse lande.

Hvordan kunne nogen i de såkaldt "avancerede lande" – og vi ser nu med coronavirus-pandemien, præcis hvor avancerede de er – antage i så meget som et minut, at den brutale fattigdom i Afrika, Latinamerika og nogle asiatiske lande er selvindlysende eller selvforskyldt? Hvis Vesten i de sidste 70 år havde gjort, hvad Kina har udrettet i Afrika siden 1960'erne, men især i de sidste 10 år nu, nemlig at bygge jernbaner, dæmninger, kraftværker og industri-parker, ville hele Afrika nyde godt af et udviklingsniveau, som man ser i Sydkorea eller Singapore i dag – eller bedre! Afrika har som følge af denne politik stort set intet sundhedssystem, ingen infrastruktur; halvdelen af befolkningen har ikke adgang til rent vand, sanitet eller elektricitet, fordi det britiske imperium bevidst undertrykte dem ved at arbejde gennem IMF og Verdensbanken... gennem Verdensnaturfonden, der i tvivlstilfælde betragter beskyttelsen af en insektart som vigtigere end millioner af menneskers liv! Hvis man tager højde for den samlede virkning af denne politik, vil der fremkomme et tal på millioner af mennesker, hvis liv er blevet forkortet af sult og ubehandlede sygdomme! I modsætning til myten om at det britiske imperium ophørte med at eksistere en gang for alle med koloniernes uafhængighed og overleveringsceremonien i Hongkong den 30. juni 1997, eksisterer det stadig i form af neoliberal monetaristisk kontrol over verdens finansielle system; en kontrol, der altid har været indbegrebet af imperialismen.

Et andet eksempel på ren propaganda fra imperiet er at sige, at lande i den Tredje Verden simpelthen ikke ønsker at udvikle sig. Virkeligheden er, at selv ideen om FN's udviklings-årtier de facto blev elimineret med afslutningen på Bretton Woods, og dets erstatning med ideen om befolkningsreduktion, Romklubbens grove ideer om de formodede grænser for vækst og John D. Rockefeller III's misantropiske forestillinger, som han præsenterede dem på FN's befolkningskonference i Bukarest i 1974, eller Henry Kissingers skandaløse NSSM 200 fra samme år; der blot var gammel skimmelsvamp fra påstandene af den onde pastor Malthus', det Britiske østindiske Selskabs bladsmører, som for sin del plagierede ideerne fra den venetianske "økonom" Giannaria Ortes.

Lyndon LaRouche reagerede på dette paradigmeskifte, da han i 1973 i forbindelse med en række undersøgelser om virkningerne af IMF-politikken, begyndte at advare om, at den voksende underernæring, svækkelse af immunsystemet, manglende hygiejne osv. ville føre til fremkomsten af globale pandemier. Efter tusindvis af taler og skrifter fra LaRouche, der har cirkuleret i de mellemliggende fem årtier over alle fem kontinenter, er der ingen der kan sige, at den aktuelle pandemi ikke var forudseelig! Især da LaRouches hele livsværk var dediceret til, blandt andet, at udarbejde udviklingsprogrammer, der netop ville have forhindret det!

Den grundlæggende årsag til at det liberale paradigme og den nuværende underliggende, transatlantiske "regelrette orden" har fejlet, og hvorfor etablissementet har vist sig at være så fuldstændig ude af stand til at reflektere over årsagerne til denne fiasko, er knyttet til det aksiomatiske grundlag og generelt accepterede antagelser om dette paradigmes menneskesyn, såvel som dets begreb om stat og videnskab.

Efter den første opkomst, under den italienske renaissance, af ideer og former for en statsdannelse, der bevidst fremmer de kreative åndsevner hos en voksende andel af befolkningen, og rollen af videnskabelige fremskridt som kilde til social

rigdom, lancerede det daværende feudale oligarki knyttet til det daværende førende imperium, Venedig, en bevidst modoffensiv, hvor Paolo Sarpi, som den førende tænker i det venetianske oligarki, fremførte sin lære, hvorfra Oplysningstiden og liberalisme i sidste ende udviklede sig. Ideen var at kontrollere den videnskabelige debat, men at fornægte evnen til at erkende og opdage reelle universelle principper, at undertrykke potentialet for 'Prometheus' (der ifølge sagnet gav mennesket ilden, *red.*) – om nødvendigt med magt – at reducere mennesker til niveauet for sansemæssig oplevelse, og dogmatisere det tilbagestående i "den menneskelig natur".

Fra denne tradition udsprang den mekanistiske videnskabelige tradition forbundet med Galilei Galileo og Isaac Newton, John von Neumanns og Norbert Wieners spil- og informationsteori, og for nyligt de algoritmer, der ligger til grund for derivathandlen i dagens kasinoøkonomi. Det empiriske og materialistiske dogme og dekadente menneskebillede, der blev bragt til torvs af Thomas Hobbes, Thomas Malthus, Jeremy Bentham, John Locke og John Stuart Mill, er stadig den dag i dag grundlaget for den britiske liberalisme, og den virus, der mere end noget andet, har bidraget til den nuværende tilstand i verden.

Det britiske imperiums oligarkiske tankegang, der benægter alle mennesker, men især alle farvede mennesker, den guddommelige gnist af kreativitet bliver udtrykt i fuld klarhed i adskillige skrifter og udsagn, hvis blot folk bryder sig om at se efter det, fra prins Phillips berygtede ønske om blive reinkarneret som et dødbringende virus for at hjælpe med at reducere overbefolkningen af den menneskelige race, til det foragtelige syn der blev udtrykt af Adam Smith i hans "Theory of the Moral Sentiment" fra 1759:

"Administrationen af universets store system... omsorgen for rationelle og fornuftige væseners universelle lykke er Guds – og ikke menneskets – afdeling. Mennesket er tildelt en langt

mere ydmyg rolle, hvilken meget bedre svarer til svagheden af hans evner, og hans begrænsede forståelse; menneskets rolle vedrører hans egen lykke, og den af hans familie, hans venner, hans land ... Naturen leder os til størstedelen af dette med oprindelige og øjeblikkelige instinkter. Sult, tørst, den lidenskab der forener kønnene, kærligheden til glæde og frygt for smerte, får os til at opfylde disse mål for deres egen skyld og uden nogen overvejelser vedrørende deres tilbøjelighed til at gavne de større mål, som 'naturens store dirigent' havde til hensigt at opnå med dem."

Eftersom alle disse egenskaber gælder lige såvel for dyr, er det åbenlyst også i orden at 'udrense flokken' med jævne mellemrum, ligesom spartanerne dræbte heloterne, da de troede, de ville blive for mange. Dette misantropiske billede af mennesket forstærkes gennem ren racisme, som Bertrand Russell udtrykte det så skamløst i *The Prospects of Industrial Civilization*:

"Den hvide befolkning i verden vil snart ophøre med at vokse. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene endnu flere, før deres fødselsrate falder tilstrækkeligt til at gøre deres antal stabilt uden hjælp af krig og pest... Indtil det sker, kan fordelene, som socialismen sigter mod, kun delvist realiseres, og de mindre frugtbare racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere frodige ved metoder, der er modbydelige, omend de er nødvendige."

Det er netop denne racistiske ideologi, der var retfærdiggørelsen af kolonialisme, slavehandelen, opiumskrigen, og for at være ærlig, er det i sidste ende også årsagen til den monumentale ligegyldighed, som store dele af befolkningen i Vesten viser, når de hører nyheden om græshoppesværme i Afrika og i nogle asiatiske lande, som kunne have været elimineret for to måneder siden til en omkostning af kun 75 millioner dollars.

Og intet har ændret sig i den grundlæggende støtte til

eugenik (racehygiejne *-red.*) blandt repræsentanter for imperiet. Dette blev endnu en gang understreget af en skribent i Daily Telegraph, i en artikel af Jeremy Warner i begyndelsen af marts:

"Ikke for at gå i detaljer, men fra et ganske uengageret økonomisk perspektiv, kunne COVID-19 sågar vise sig at være en smule gavnlig i det længere løb, ved uforholdsmæssigt at rense ud blandt ældre pensionister)."

Det er disse barbariske præmisser for det liberale dogme, selv hvis det næppe er moderigtigt at indrømme deres eksistens i de såkaldte udviklede lande, som for mange år siden førte Lyndon LaRouche til at insistere på, at en kombination af de fire økonomisk og militært vigtigste lande i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – var nødvendig for at gennemføre den bydende nødvendige reorganisering af verdensordenen. Denne reorganisering må dog begynde med den utvetydige og bestemte afvisning af dette liberale dogmes menneskesyn samt dets politiske implikationer. Det britiske imperium i alle dets fremtoninger, men mest af alt dets kontrol over finanssystemet må tilendebringes.

Disse fire nationer – USA, Kina, Rusland og Indien – må øjeblikkeligt sammenkalde en hastekonference og indføre et nyt Bretton Woods-system, der realiserer Franklin Roosevelts fulde intention ved at skabe et kreditsystem, som garanterer, en gang for alle, industrialiseringen af udviklingssektoren. Det må begynde med virkeliggørelsen af et verdenssundhedssystem, der opbygger et sundhedsvæsen i hvert eneste land på denne klode. Først og fremmest med et lynprogram for at bekæmpe coronaviruset, men derefter at opnå den samme standard, som fandtes under Hill-Burton-loven i USA, eller som den var i Tyskland og Frankrig, før privatiseringen i 1970'erne. Som Roosevelt formulerede det i sin Tale til Nationen i 1941, i sin berømte erklæring om de "Fire Friheder", hvor han sagde: "Den tredje [frihed] er friheden for mangel – hvilket oversat

i globale vendinger betyder en økonomisk forståelse, der garanterer enhver nations indbyggere et sundt og fredeligt liv – over alt i verden”. Førstedamen, Eleanor Roosevelt, gjorde det til sin personlige mission at sikre, at disse Fire Friheder blev indlemmet i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne.

I Lyndon LaRouches "Udkast til Samarbejdsaftale mellem USA og Sovjetunionen" fra 1984, der definerede principperne og grundlaget for det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han foreslog, og som blev erklæret for USA's officielle politik af Præsident Reagan d. 23. marts, 1983, og som gentagne gange blev tilbudt Sovjetunionen for at samarbejde om et omfattende nedrustningsprogram, definerede LaRouche den overbevisning, der repræsenterede et absolut afgørende aspekt af hans livs arbejde og denne organisations mission. Den første del af dette skrift, hvis principper også gælder for samarbejdet mellem de fire nationer og alle andre, som beslutter sig for at deltage i dette nye partnerskab, lyder:

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) den uforbeholdne suverænitæt for hver eneste og alle nationalstater, og b) samarbejde blandt suveræne nationalstater for at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af teknologisk fremskridt, til fælles gavn for alle og enhver. Den mest afgørende del af en sådan permanent fredspolitik gennemførelse nu, er en dybtgående forandring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende nationer, og de relativt underordnede nationer, ofte klassificeret som 'udviklingslande.' Medmindre de vedblivende uligheder i kølvandet på den moderne kolonialisme i stigende grad løses, vil ingen vedvarende fred på denne planet være mulig. Såfremt USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt for de produktive arbejds kræfter på hele planeten er i hver og begge parters vitale interesse, er de to stormagter forbundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen af den praktiserede

politiske og økonomiske politik, uundværlig for at fostre en vedvarende fred mellem disse to stormagter.”

I betragtning af den eskalerende anti-Kina-kampagne, igangsat af britisk efterretningssvæsen, som har folk i Præsident Trumps følge, der forsøger at overgå hinanden, nærmest time efter time, i deres anklager mod Kina, inklusive udenrigsminister Pompeo, [direktør for Handels- og Industripolitik] Peter Navarro, [senator] Lindsey Graham, og [FoxTV-værten] Tucker Carlson, mens diverse magtdemonstrationer af USA og NATO blot synes at være begrænsede af antallet af COVID-19-smittede blandt nogle af deres mandskaber, er det eksistentielle spørgsmål, hvordan verden kan komme fri af denne farlige optrapning. Er vi dømt til at genopleve hvordan den næststærkestes magtovertagelse af herredømmet fører til krig, som allerede er hændt tolv gange i historien?

Kombinationen af corona-pandemien, verdens hungersnødskrise, den kommende finansielle, hyperinflationære eksplosion og depressionen af den globale, reelle økonomi er så overvældende, at det burde være klart for ethvert tænkende menneske, at menneskeheden kun kan overvinde denne krise, hvis USA's og Kinas økonomiske potentiale – understøttet af andre industrielle lande – forenes i fælles indsats og forøges, således at de fornødne kapaciteter kan skabes for at sikre sundhedspleje, infrastruktur og industri- og fødevarerproduktion. Det er den eksistentielle interesse af hvert individ og af hver nation på denne planet at arbejde hen imod dette mål. Vi bliver nødt til at skabe et globalt kor blandt alle andre nationer og mange millioner af mennesker for at kræve præcist dette!

Konflikten mellem USA og Kina eksisterer kun, hvis de kræfter i begge partier i USA sejrer, som er i traditionen fra H.G. Wells' "Åbne Konspiration", med den idé at USA accepterer det britiske imperiums model som grundlag for en anglo-amerikansk kontrolleret unipolær orden til at kontrollere verden. Denne

vision af H.G. Wells blev videreført af William Yandell Elliot, mentor til Kissinger, Brzezinski, Samuel Huntington, og til og med de neokonservative fra Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC). Hvis, på den anden side, USA vender tilbage til sin sande tradition fra Uafhængighedserklæringen imod det Britiske Imperium, og Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, da vil der være et stort åndsslægtskab med Kinas økonomiske model, som indeholder mange af Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Henry C. Careys principper. På samme måde var Sun Yat-sen, grundlæggeren af det moderne Kina, præget meget af det Amerikanske System.

På det presserende hastetopmøde med USA, Kina, Rusland og Indien, og på den dernæst umiddelbart nødvendige stiftende konference af et Nyt Bretton Woods-system, kan statslederne genoplive ånden fra den oprindelige Bretton Woods-konference, hvor lederen af den kinesiske delegation, H.H. Kung, indsendte Sun Yat-sens forslag for en "International Udviklingsorganisation." Kung, en af Sun Yat-sens svogre, sagde i sin tale i Bretton Woods:

"Kina ser frem til en periode med stor økonomisk udvikling og ekspansion efter krigen. Dette inkluderer et program for omfattende industrialisering, udover udviklingen og moderniseringen af landbruget. Det er min faste overbevisning, at et økonomisk stærkt Kina er en uundværlig betingelse for fredens bevarelse og en forbedring af verdens trivsel. Efter den 1. Verdenskrig foreslog Dr. Sun Yat-sen en plan for det han kaldte 'den internationale udvikling af Kina.' Han understregede princippet for samarbejde med venligsindede nationer og brugen af udenlandsk kapital til udviklingen af Kinas ressourcer. Dr. Suns lære udgjorde grundlaget for Kinas nationale politik. Amerika og andre i de Forenede Nationer, håber jeg, vil tage aktiv del i at medvirke til udviklingen af Kina i efterkrigstiden."

Som sagt støttede Roosevelt internationaliseringen af denne udviklingspolitik under forhandlingerne, og han betragtede forhøjelsen af levestandarden over hele verden som nøglen til global stabilitet. Og han så internationaliseringen af New Deal-politikken som vejen til at gøre det.

De fire vigtigste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et nyt Bretton Woods-system, og sammen med alle nationer, der ønsker at tilslutte sig, et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem nationer, der styres af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, det højere niveau af fornuft, af 'Coincidentia Oppositorum' (modsætningernes sammenfald) som udviklet af Nicholas Cusanus (1401–1464, tysk filosof, teolog, jurist og astronom; nøglefigur i den europæiske renæssance –red.), hvorpå modsætningerne forbundet med geopolitisk konfrontation kan overvindes.

Internationalt samarbejde mellem videnskabsfolk, der udelukkende baserer sig på verificerbare universelle fysiske principper, må erstatte forrang for politik baseret på ideologi og interesser. Forskning i "livsvidenskaber", en bedre forståelse af hvad der forårsager livets egenskaber og dets oprindelse i universet, er forudsætningen for at bekæmpe coronavirus og alle andre potentielle virologiske, bakterielle og andre sygdomsprocesser. Som en del af verdenssundhedssystemet er vi nødt til at opbygge samarbejdende medicinske forskningscentre internationalt, hvor også unge forskere fra alle udviklingslande kan blive uddannet. Den dybtgående lære af coronavirus-pandemien er, at levering af sundhedspleje skal være et fælles gode og ikke tjene til at maksimere overskuddet for private interesser. Resultaterne af denne forskning skal derfor straks leveres til alle universiteter, hospitaler og medicinsk personale i alle nationer.

Et andet område, hvor internationalt samarbejde i retning af

de fælles mål for menneskeheden er uundværlig, er opnåelsen af energi- og råmaterialesikkerhed, hvilket vil være muligt med beherskelsen af termonuklear fusion og den tilhørende udvindingsproces for grundstoffer ('fusion torch'). Det internationale ITER-projekt på Cadarache-anlægget i det sydlige Frankrig, en tokamak-kernefusionsreaktor og internationalt forskningsprojekt, der allerede involverer samarbejde fra 34 lande, er en god start, men finansieringen af ITER og andre modeller for nuklear fusion må forøges massivt. En af LaRouches centrale opdagelser er sammenhængen mellem energi-gennemstrømningstæthed, som anvendt i produktionsprocessen, og den relative potentielle befolkningstæthed. Beherskelse af nuklear fusion er bydende nødvendigt, ikke kun for den levende befolkning, men især for bemanded rumfart.

Rumforskning i sig selv er et område, der er utænkeligt uden internationalt samarbejde, og som mere end nogen anden videnskabsgren på en positiv måde påviser, hvad pandemien demonstrerer negativt: At vi faktisk er den ene art, der er bestemt af dens fremtid, og hvis langsigtede overlevelsessevne afhænger af vores evne til at lære at forstå og beherske universets love – inklusive de mindst 2 billioner galakser, som Hubble-teleskopet har været i stand til at verificere. Forsvar mod asteroider, meteorer og kometer er kun et blandt mange vigtige elementer i dette. For udviklingslandene er ubegrænset deltagelse i forskningsprojekter den bedste måde – gennem videnskabelig og teknologisk 'kvantespring' – at skabe forudsætningerne for økonomier, der er i stand til at give alle borgere et godt og sikkert liv.

Nicholas fra Cusa skrev allerede tilbage i det 15. århundrede, at alle opdagelser inden for videnskab straks skulle stilles til rådighed for repræsentanter for alle lande, for ikke unødvendigt at holde udviklingen af nogen af dem tilbage. Han fandt også, at konkordans, harmoni, i makrokosmos kun er mulig, når alle mikrokosmos udvikler sig bedst muligt.

Det nye paradigme, som vi er nødt til at forme for samarbejdet mellem nationer, må tage udgangspunkt i hele menneskehedens fælles interesse, således at alle nationer og kulturer – som i kontrapunkt, som i en fuga – er sammenflettet og stiger dynamisk til højere stadier af anti-entropisk udvikling.

Er vi, som menneskelig civilisation, på dette sene stadium af begivenhederne i stand til at afværge tsunamien af pandemier, hungersnød, finanskrise, depression og faren for en ny verdenskrig? I så fald har verden brug for dette topmøde mellem de fire nationer nu! Hvis et sådant topmøde ville bekendtgøre alle disse ændringer – et nyt Bretton Woods-system, at de fire stormagter står skulder ved skulder i opbygningen af et globalt udviklingsprogram i form af en "Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen", et verdenssundhedssystem, et internationalt lynprogram for fusion og beslægtet forskning, en massiv opgradering af internationalt rumforskningssamarbejde, og sidst men ikke mindst, en dialog mellem alle nationers klassiske traditioner, med det formål at udløse en ny renæssance af klassiske kulturer på lignende, men endnu smukkere, vis, som den store italienske renæssance overvandt rædslerne fra den mørke tidsalder i det 14. århundrede – så kan en ny æra af menneskeheden fødes!

Er der et rimeligt håb om, at vi kan overvinde menneskehedens nuværende dybe krise? Absolut! vil jeg sige. Vi er den hidtil eneste kendte kreative art i universet, som har evnen til at opdage nye principper for vores univers igen og igen; hvilket indebærer, at der er et åndsslægtskab mellem vores kreative mentale processer og disse fysiske love.

En tanke, der belyser dette optimistiske perspektiv, vedrører et aspekt af rumforskningen; nemlig den tilsyneladende accelererede aldringsproces under betingelse af vægtløshed og ændringen af denne proces i hyper-tyngdekraft. En bedre forståelse af denne "rum-gerontologi" (alderdomsforskning –red.) er åbenlyst afgørende for fremtidig bemanded rumfart

til Mars og i interstellart rum, og det forventes, at det væsentligt vil øge menneskets evne til at have et længere, sundt liv.

Hvis man tager i betragtning, at Schubert kun blev 31 år gammel, Mozart 35, Dante 36, Schiller 45, Shakespeare 52 og Beethoven bare 56, har man en idé om, hvor meget fremtidens genier med en forventet levealder på 120 eller 150 år vil være i stand til at bidrage til menneskehedens udvikling!

Derfor, slut jer til os for at bringe det britiske imperium til ophør! Og lad os skabe en ægte menneskelig fremtid for hele menneskeheden! Tak.

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede

livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord- og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en

atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag, hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig, og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs. retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne

»regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikere taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få

det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser. Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikens og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale

folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010 plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmødet mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

**Underskriv opfordringen til
præsidenterne Trump, Putin og
Xi
om at indkalde til et**

hastetopmøde for at tackle faren for krig

Den 6. januar 2020 – Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Krisen:

Enhver verdenskrig og større krig i det forrige århundrede er blevet udløst af det britiske imperiums geopolitiske politik for permanent krigsførelse, der spiller nationer ud imod hinanden for at bevare dets magt som en global elite.

Intetsteds har virkningerne af denne onde imperialistiske politik med at sætte nationer, folk, religioner og

grupperinger op mod hinanden været mere udtalt end i Melleømsten, hvor denne politik blev samordnet af Sykes-Picot-traktaten, oprettet af de britiske og franske imperialister efter Første Verdenskrig.

I fuld forståelse af denne historie, gav Lyndon LaRouche i en tale, der blev holdt for 15 år siden, rammerne til at forstå og handle på dagens aktuelle krise.

"Og når man ser på mulighederne for denne region, Sydvestasien, vil den eneste chance ikke komme inde fra Sydvestasien selv. Vi vil, og må gøre, hvad vi kan for at forsøge at stoppe blodudgydelsen, smerten, for at forhindre krigen i dette område. Men vi vil ikke lykkes, før vi ændrer historien, ændrer den verden, som denne region er indeholdt i."

Løsningen:

Derfor opfordrer vi præsident Trump til at mødes med præsidenterne Putin og Xi for ikke alene at tackle den umiddelbare fare for krig i Sydvestasien, men at gøre det med varig virkning ved at skabe et nyt paradigme for verden – for at ændre verden, som LaRouche sagde.

Et sådant paradigme må baseres på principperne i den 'Westfalske Fred', traktaten der afsluttede 30-års krigen i Europa. De krigsførende nationer brød cirklen af gengældelse og hævn og handlede til "fordel for de andre".

Et sådant paradigme må gøre en ende på geopolitik og imperialisme, og etablere en ny finansiel og strategisk arkitektur for verden, baseret på forsvar af alle nationers suverænitet og kulturelle integritet.

USA, Kina, Rusland og andre nationer såsom Indien, må agere for at etablere en fælles plan for den økonomiske udvikling i hele regionen, i tråd med den politik, der er fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche gennem årtier, og som

nu gennemføres i form af Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

En sådan politik vil realisere LaRouches vision: "Der findes en løsning, en principiel løsning. Og løsningen er: Afslut dette fordømte imperialistiske system! Og forstå, at vi som mennesker skal udvikle vores åndelige kultur; det vil sige menneskets kreative evner, til at videreføre udviklingen af menneskeheden."

Skriv under på den internationale appel på LaRouchePAC.com via dette link.

https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition

Skriv under på den forkortet danske version på skriveunder.net her.

https://www.skrivunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at

arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være

svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

En fuldstændig historisk ændring er blevet iværksat af præsident Trump

Den 14. oktober (EIRNS) – Den enestående forvandling, som finder sted i Syrien i dag, afspejler et globalt faseskift, der blev iværksat de seneste uger af præsident Donald Trump, i samarbejde med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping, Indiens Narendra Modi, Pakistans Imran Khan, og flere ledere i Mellemøsten.

Selv om situationen på jorden i det nordlige Syrien i høj grad ændres, kan der ikke herske tvivl om, at potentialet for at afslutte krigen i Syrien og begynde at løse andre historiske "brændpunkter" i Østasien og Sydvestasien, alt sammen skabt af det Britiske Imperium, er godt i gang. Præsident Trump har i de sidste par uger erklæret politisk krigsførelse mod det fordærvede og korrupte amerikanske etablissement, herunder

begge de politiske partier, alle medierne og de finansielle institutioner bag det "militære industrielle kompleks", som han angreb med navn.

Trump har fulgt op på sit kampaneløfte om at "afslutte disse uendelige krige", da han erklærede tilbagetrækning og i sidste instans hjemsendelse af amerikanske styrker fra Syrien. Han offentliggjorde også den stygge kendsgerning, at de krigslystne ledere fra begge politiske partier havde allieret USA med terrorister – den syriske gren af terrororganisationen PKK (Det Kurdiske Arbejderparti i Tyrkiet) samt al-Qaida-netværkene i Libyen – for at kunne udføre deres kriminelle krige for "regimeskifte" på vegne af det Britiske Imperium.

Samtidig besøger præsident Putin, med hvem Trump har koordineret de militære operationer mod ISIS i Syrien, Saudi-Arabien og roser saudierne for deres rolle i at bringe krigen i Syrien til ophør. De saudiarabiske ledere gav udtryk for deres hensigt om at opretholde tætte venskaber med både USA og russerne – endnu et slag mod den britiske imperiale opdeling af verden i fjendtlige "blokke."

Ligeledes på samme tid, er Pakistans premierminister Imran Khan i Iran, og vil derfra besøge Saudi-Arabien. Khan udtrykte sin tydelige hensigt om at bringe den historiske konflikt mellem shia-Iran og det sunni-muslimske Saudi-Arabien til ophør, en indsats, som hilses velkommen fra begge sider. Husk på, at præsident Trump tidligere bad premierminister Khan om at mægle for en løsning i USA-Iran-konflikten, som Khan også drøftede med præsident Hassan Rouhani.

Alt dette kommer inden for få dage efter den delvise handelsaftale mellem USA og Kina samt det historiske "uformelle" besøg af Xi Jinping til Indien, hvor de to ledere drøftede et 100-årigt perspektiv for samarbejde mellem verdens ældste og største nationer. Og husk, at da premierminister Modi besøgte USA i september, var præsident Trump sammen med ham på scenen, foran 50.000 tilbedende indere og indisk-

amerikanere.

Denne diplomatiske og kulturelle offensiv har placeret lederne af de "fire magter", som Lyndon LaRouche beskrev dem – Rusland, Kina, Indien og USA – samt andre verdensledere, på en fælles historisk mission med potentiale til at afslutte det Britiske Imperium og den imperiale opdeling af verden i "dem" og "os", en gang for alle.

Og dog, hvis man kun havde adgang til nyhederne om verdens begivenheder fra den etablerede presse i USA og Europa, ville man ikke vide noget om dette. I stedet ville man læse heftige udfald om den onde russiske leder og det morderiske diktatur i Kina. Selv Fox News, der har spillet en positiv rolle i afsløringen af fupnummeret med Russiagate mod præsident Trump, har knapt nok rapporteret om Trumps betydelige gennembrud med Kina, samtidig med at de udfylder deres sendeflade med nedrig, løgnagtig kritik af Kina og beskylder Trump for at "sælge ud" til Putin i Syrien. Trump har korrekt identificeret hovedparten af Kongressen, fra begge partier, som krigsmagere, der står i gæld til det militærindustrielle kompleks.

Medierne er lige så tavse om det faktum, at den amerikanske centralbank i løbet af den seneste måned hektisk har pumpet hundredvis af milliarder af dollars ind i banksystemet for at forhindre en gentagelse af 2008, denne gang i langt større omfang. Torsdag den 15. oktober genoptager Den amerikanske Centralbank de kvantitative lettelser – og pumper 60 milliarder \$ pr. måned, og måske meget mere, ind i bankerne gennem mindst andet kvartal af 2020. Mediernes syn på denne faktiske anerkendelse af at systemet er ved at bryde sammen? "Jeg er okay, Jack".

Den kendsgerning, at de store banker og den økofascistiske pøbel, som de finansierer for at gennemtvinge afindustrialisering og affolkning under dække af svindelen med menneskeskabte klimaændringer, begynder at få den modsatte virkning end de havde til hensigt. Der er en bølge af fornuft,

som fejrer hen over den amerikanske befolkning, herunder ungdommen, der erkender den vanvittige mørke tidsalder som foreslås, og reagerer på de tegn på inspiration fra præsidenten, fra Måne-Mars-programmet og afslutningen på de "endeløse krige", samt miskrediteringen af løgnene om CO2. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche kæmpede for i de sidste 50 år, og grunden til at han blev sat i fængsel af krigspartiet og spekulanterne; de samme som i dag angriber Trump. Renselsen af LaRouche i dag vil frigøre befolkningens sind, der ikke har haft adgang til hans ideer i disse seneste årtier. Det ville være Trumps bedste træk af alle.

Hvad der ser ud til at være umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen

Den 20. august (EIRNS) – Røde lys blinker tværs over hele det transatlantiske finansielle system, hvilket signalerer faren for et umiddelbart forestående finansielt og banksammenbrud, der vil få 2008 til at blegne i sammenligning; og dette sker nu, umiddelbart før det årlige møde den 22.-24. august i Jackson Hole, Wyoming, hvor folk fra Verdens centralbanker og ledende internationale finansfolk beslutter politikken, samt topmødet den 24.-26. August mellem stats- og regeringschefer for G7 – gruppen af udviklede nationer – som afholdes i Biarritz, Frankrig.

En uhyggelig, sygelig bleghed hænger over begge møder – i det mindste for de ledere, der er villige til at indrømme, at det britiske imperiums hele transatlantiske økonomiske system er

håbløst bankerot, og at hver eneste indsats, der hidtil er gjort for at redde dets spekulative boble på 1,5 billiarder dollars, er mislykkedes.

'Bail-outs' på steroider i form af over 15 billioner \$ i kvantitative lempelser (QE 'quantitative easings') er blevet forsøgt og er mislykkedes. 'Bail-ins' kollapsede endog inden de kom ud fra startblokkene, fordi de var politisk umulige. Negative renter er nu den dominerende virkelighed i de fleste af G7-nationerne – USA er den vigtigste undtagelse, men det er hurtigt på vej i den retning – de negative renter, som er en form for landevejsrøveri mod de befolkninger, der rammes, er en indikation af ekstrem økonomisk dysfunktion . For billioner af dollars falske "grønne obligationer" vil snart blive udstedt i endnu et desperat forsøg på at udplyndre de fysiske økonomier for at redde City of Londons og Wall Street's spekulative boble. Brexit-adskillelsen mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union ligger nu fast til den 31. oktober, og truer med at trække stikket ud for Londons kontrol over den globale handel med derivater – der tegner sig for cirka 80% af den samlede internationale finansielle boble.

Og nu er der til brug for slænget ved mødet i Jackson Hole udarbejdet en politisk 'hvidbog' af top centralbankfolk og andre, der arbejder med BlackRock, den største private gruppe af kapitalforvaltere på kloden, der frækt foreslår en selvmorderisk "regimeændring i pengepolitikken, en aftale, der er lige så omfattende, som den vi så mellem før-krisen og efter-krisen "–dvs. den hyperinflations-ordning med kvantitative lempelser, der blev sluppet løs efter kollapset i 2008. Deres forslag er, at centralbanker skal sætte regeringer i de facto-'receivership' (en slags betalingsstandsning, red.) og selv "gå direkte" med store økonomiske pengestrømme til de bankerotte modtagere indenfor den offentlige og den private sektor. Dette kan bedst sammenlignes med at tilføre finansiell heroin i venerne på et håbløst afhængigt, næsten dødt, lig – og det vil have lignende resultater.

De mennesker, der har studeret den fysiske økonom Lyndon LaRouche, vil genkende denne situation som en, hvor vækstraten for monetære aggregater (som f.eks. 'QE') – i forbindelse med LaRouches "Triple Curve" (eller 'Typiske Kollapsfunktion') – hidtil har overgået vækstraten for de samlede finansielle aggregater (f.eks. derivater), at der ikke er nogen mulig sats for yderligere monetær hyperinflation, der kunne forhindre, at boblen med de finansielle aggregater for 1.5 billiarder \$ i at implodere – og dermed den fysiske økonomi i de dele af verden, der ikke er tilsluttet Kinas Bælte og Vej-Initiativ.

Medmindre, naturligtvis, at LaRouches konkursoplægning af det nuværende transatlantiske system gennemføres i tide. Dette kræver, at De Forenede Stater sammen med andre stormagter, såsom Kina, Rusland og Indien, sætter det britiske imperium og dets økonomiske system permanent ud af drift.

Som den russiske præsident Vladimir Putin udtalte ved en fælles pressekonference med den franske præsident Emmanuel Macron efter et topmøde mellem de to ledere i går: "Det, der ser umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen." Putin henviste til prospektet om at skabe et fælles Europa fra Lissabon til Vladivostok. Men det samme princip gælder for verdensøkonomiens tilstand og det finansielle system i dag.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde til medarbejderne i går: "Jeg tror, at [Putins] -formulering også eftertrykkeligt gælder for implementeringen af Lyndon LaRouches løsninger på den nuværende krise I takt med at krisen bliver så stor, vil det, der synes at være umuligt nu – nemlig at implementere Glass-Steagall og en Ny Bretton Woods og en Fire Magts-aftale med en opstilling af de fælles mål for menneskeheden – blive uundgåeligt i morgen

"Situationen vil udvikle sig til en fuldstændig polarisering mellem [på den ene side] økofascistisk ideologi, som dybest set er en ideologi, ligesom den nazistiske ideologi var, og ikke mindre farlig. Alternativet er, at have et nyt paradigme, hvor menneskehedens fremtid skal organiseres af forskere og

klassiske kunstnere, fordi dette essentielt er de eneste to grupper af mennesker, der tror på verificerbare universelle principper. Lyndon LaRouche understregede hele tiden dette: at ens politik skal være baseret på universets fysiske love, og de eneste mennesker, der ved dette, er mennesker, der tror på at gøre nye opdagelser, hvilket er universelt.”

Det Britiske Imperiums forræderi afsløret mens Trump gør skridt til et nyt paradigme med Rusland og Kina.

Den 14. juli (EIRNS) – Den undergravende rolle af britiske imperialistiske interesser bliver i stigende grad afsløret for verden. To store åbenbaringer alene i denne uge: For det første blev den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, af sine egne rapporter til udenrigsministeriet, afsløret i at forsøge at undergrave den politik, som USA's præsident fører, alt imens at han arbejder for en "hændelse" i den Persiske Golf, hvor en amerikaner dræbes, og skylden skydes på Iran (en typisk britisk operation under 'falsk-flag', i lighed med den der blev udført af 'de Hvide Hjelme' i Syrien) for at tilsidesætte præsidentens afvisning af at gå i krig mod Iran.

For det andet gennemførte briterne en åbenlys handling af sørøveri ud for Gibraltar ved at beslaglægge et iransk olietankskib, hvorefter de iscenesatte en hændelse i Hormuz-

strædet, hvor Iran fejlagtigt blev anklaget for til gengæld at forsøge at beslaglægge et britisk olietankskib. Som rapporteret nedenfor var denne hændelse iscenesat af den britiske militære efterretningstjeneste, som [imidlertid] forfejlede sin hensigt, og nu er blevet afsløret som en svindel.

Siden mordet på Jack Kennedy og den britiske succes med at trække USA ind i en uamerikansk kolonial krig i Indokina, har det anglo-hollandske neoliberale finansielle system systematisk overtaget den amerikanske økonomi. Dette blev muliggjort ved at udnytte USA's fallit på grund af omkostningerne ved den folkemorderiske asiatiske krig og ved den kulturelle undergravning af en demoraliseret ungdomsgeneration gennem en 'ny opiumskrig', den anti-videnskabelige "miljø"-bevægelse, ledet af den kongelige familie, og udbredelsen af degenereret og grim "musik" for derved at nægte ungdommens adgang til skønheden i den klassiske musik og kultur. I stedet for den hamiltoniske politik med øremærket kredit, som indført under Roosevelts New Deal og under Kennedys rumprogram, og en udviklingspolitik for atomkraft/fusionsenergi, blev slagordene britisk "frihandel", "centralbankens uafhængighed" og lignende uamerikanske svindelnumre sat i stedet. Resultatet var spekulanter overtagelse af økonomien, outsourcing af vores industrier, legalisering af stoffer, hvilket medførte ødelæggelse af industri og infrastruktur og det moralske forfald der karakteriserer USA i dag, som det delvis dokumenteres i EIR's specialnummer: "The Bitter Truth of U.S. economic "Recovery" (Den bitre sandhed om USA's økonomiske opsving). "Intet mindre end en tilbagevenden til Hamiltons politik – ikke kun i USA, men i forbindelse med de store eurasiske kulturer – Rusland, Kina og Indien – som foreslået af Lyndon LaRouches 'fire love' og hans ide om et Nyt Bretton Woods – kan stoppe sammenbruddet af de vestlige økonomier og faren for global krig.

Præsident Donald Trump har taget små, men dramatiske skridt

til at forfægte sit personlige lederskab og bryde med "etablissementet i Washington", som har forvandlet begge politiske partier til spytslikkere for britisk imperialistisk politik med permanent krigsførelse og "fri markedsdiktatur" af London og Wall Streets finansielle karteller. Han har taget skridt til at afslutte det sidste levn af Den kolde Krig i Korea; han forhandler en afslutning på den "endeløse krig" i Afghanistan; han er begyndt at genoprette optimismen fra Kennedys rumprogram gennem hans Måne-Mars-mission; han har holdt venlige møder med lederne af Rusland, Kina og Indien (blandt andre) på sidelinjen af G20 i Osaka, til stor rædsel for briterne og de neo-konservative i hans eget kabinet; han har ophævet de absurde og destruktive "anti-kulstof"-regler, der blev pålagt af Obama, og samtidig gjort gældende at ren luft og vand er det virkelige miljøproblem; han har gjort sig til talsmand for "fair trade"-politik i modsætning til det neo-koloniale mantra om "globalisering".

Truslerne om krig og økonomisk disintegration eksisterer stadig trods disse små trin. Helga Zepp-LaRouche pegede i sin ugentlige webcast i lørdags på det centrale stridspunkt, der er involveret i at afslutte disse trusler og indlede et nyt paradigme for menneskeheden, ved at tage fat på forfaldet i borgernes moralske karakter, som præsenteret i Friedrich Schillers idé om den æstetiske uddannelse af mennesket. "Det er absolut nødvendigt," sagde Zepp-LaRouche, "at den moralske opbygning af menneskeheden går hånd i hånd med videnskabelige og teknologiske fremskridt, fordi videnskab og teknologi alene ikke har svaret på spørgsmålet om menneskets moralske adfærd." "Det er den æstetiske uddannelse, indflydelsen af stor kunst, klassisk musik, klassisk poesi og de andre klassiske kunstarter, som har denne forædlende virkning på mennesket, og derfor må disse to ting absolut gå sammen."

Schiller Instituttet vil den 20. juli fejre 50-årsdagen for menneskehedens landing på Månen med begivenheder på Manhattan og andre steder rundt omkring i verden med både videnskabelige

og musikalske præsentationer, der også fejrer Lyndon LaRouches grundlæggende princip om, at den kreative proces inden for kunst og videnskab er en og samme.

Vor tids store øjeblik må finde et stort folk

Den 11. juli (EIRNS) – De overraskende og uventede udviklinger i de seneste uger har ført USA og verden frem til et vendepunkt i flere nært beslægtede kampe, eller flere aspekter af den samme kamp. Et aspekt er at skabe enighed blandt de fire store anti-imperialistiske stormagter, USA, Rusland, Kina og Indien. Nu, endnu en gang, befinder verdens spekulative, London-centrerede finanssystem sig ved afgrunden af en krise, der er værre end den der brød ud i 2007. For at afværge det havde den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche længe foreslået, at de fire nationer skulle slutte sig til hinanden og indlede et nyt globalt system, et kreditsystem snarere end et finansielt system. Værdiløse spekulative beholdninger vil blive sat igennem konkursbehandling, og faste valutapariteter genindføres. Den nye institution vil udstede lavt forrentede kreditter i stor målestok til udviklingsprojekter rundt omkring i verden, som Kinas enorme Bælte- og Vejinitiativ – et globalt program for infrastruktur som 123 nationer har underskrevet samarbejdsaftaler med. Det nye internationale kreditsystem vil blive inspireret af Franklin Roosevelts design til det oprindelige Bretton Woods-system, som blev forvansket efter hans død. Et sådant nyt globalt kreditsystem vil bogstavelig talt gøre en ende på imperialismen fra den ene dag til den næste, da dagens herskende London-centrerede

spekulative finanssystem, som omfatter Wall Street, Den internationale Valutafond og lignende, er synonymt med imperialismen; det er faktisk den eneste imperialisme der eksisterer i dag.

I takt med at disse fire stormagter retter ind efter hinanden, vil de kvæle krigsprovokationer – som hovedsagelig er britiske, eller britisk orienterede, og pacificere krigszoner.

Et andet aspekt er kravet om at menneskeheden er udfarende fra dens hjemmeplanet med henblik på at udforske og i sidste ende kolonisere månen, solsystemet og derudover, som Lyndon LaRouches samarbejdspartner, den store tysk-amerikanske rumforsker Krafft Ehrlicke, kaldte "det udenjordiske imperativ" (forpligtelsen fra det ydre rum *-red*), som en moralsk nødvendighed. Det er sådan 1. Mosebog må forstås. Mennesket i Guds billede er ikke jordbundet; han er universel som sin skaber og en udødelig art. Da de samme fire stormagter også er de store rummagter (sammen med Japan og andre), åbner rumforskning og -kolonisering sig øjeblikkeligt som et felt for deres samarbejde.

Tæt forbundet hermed er kampen for at sætte en stopper for det britisk dirigerede kupforsøg mod den legitime valgte amerikanske præsident, Donald Trump, et kupforsøg som stadig fortsætter på trods af at Mueller-rapporten fastslog, at der var "intet samarbejde [med Rusland]". Som millioner af amerikanere nu forstår, var den udenlandske magt, der blandede sig i valget i USA i 2016 og senere, London, og ikke Moskva, fordi London vidste, at en præsident Trump ikke ville være deres villige 'skødehund', ligesom vore seneste præsidenter eller en Hillary Clinton, som ikke ville vove at bryde ud af det "specielle forhold" med det Britiske Imperium for at samarbejde med Rusland, Kina og Indien. De iværksatte i stedet uendelige udenlandske krige baseret på britiske løgne, som tidligere premierminister Tony Blairs "uredelige dossier" om irakiske masseødelæggelsesvåben.

Man kan forestille sig den rædsel, med hvilken London erfarede hvordan gennembruddet i forhandlingerne mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong Un i 'den demilitariserede zone' (DMZ) var blevet forberedt, igennem et tæt samarbejde mellem præsident Trump og Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Kina, og også Indiens premierminister Narendra Modi. Putin havde mødtes med Kim under forberedelserne, og Xi foretog et statsbesøg i Nordkorea umiddelbart før hans møde med Trump i slutningen af juni. Processen fortsætter intensivt, selv om den falske nyhedspresse hellere ville ignorere det. I mellemtiden forsøger de samme fire stormagter at forhandle om en eventuel fredsftale i Afghanistan.

Den 4. juli mindede præsident Trump amerikanerne og andre om, hvorfor Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet, og mod hvem – det samme Britiske Imperium. Millioner lærte også fra denne tale for første gang, at menneskeheden vil rejse til månen igen i 2024, denne gang for at industrialisere Månen og søsætte missioner til Mars, som Lyndon LaRouche forudsagde i sin berømte halvtimes TV-kampagnevideo i forbindelse med det Demokratiske Partis præsidentnominering i 1988, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars). Den 20. juli fejrer verden 50-årsdagen for Apollo 11's landing på månen, en dag der fejres internationalt af Schiller Instituttet i denne ånd.

Derefter afslørede Storbritanniens ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, i en række notater, der blev lækket den 7. juli, sig selv som en fjende og en medsammensvoren mod den amerikanske præsident, og blev tvunget til at træde tilbage den 9. juli.

Således har en række pludselige, uventede begivenheder afsløret, hvor tæt vi er på sejr i denne mangesidige kamp. For alle dem, der tænker 50 år tilbage, til Apollo 11, kan det virke som om vi er tæt på at realisere John Kennedys planer og drømme, som blev afbrudt af det britisk inspirerede snigmord på ham, tillige med mordene på hans bror Bobby og Martin Luther King.

På det tidspunkt syntes det som om, at ingen trådte frem for at bære faklen videre fra de tre. På en måde er det sandt – ingen af deres nærmeste medarbejdere trådte frem. Men i en dybere forstand var det Lyndon LaRouche, der trådte frem. Han fulgte denne vej via en genopdagelse af de videnskabelige principper for økonomi. Første gang han kom i rampelyset var da han fremlagde en korrekt prognose for Nixons ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971, en prognose der tidligere var blevet spottet af alle "anerkendte" økonomer. LaRouche forstod den forfatningsmæssige institution i det amerikanske præsidentskab, arbejdede indenfor denne, og deltog i otte præsidentkampagner. Blandt andre historiske præstationer, fik han i 1983 præsident Ronald Reagan overtalt til hvad sidstnævnte kaldte Det strategiske Forsvarsinitiativ ("Strategic Defense Initiative", SDI, -red.) som et alternativ til kernevåbnenes "gensidigt sikret ødelæggelse", samt en global udviklingspolitik.

LaRouches forslag til Moon-Mars-missionen stammer fra hans Strategiske Forsvarsinitiativ.

For dette blev LaRouche udsat for falske anklager og sendt i fængsel i fem år af den samme britisk inspirerede gruppe, som har forsøgt at ramme præsident Trump, herunder den samme korrupte anklager, Robert Mueller. Men fængslingen stoppede ham ikke. Fra fængslet udtænkte han planen, der dengang blev kaldt "Productive Triangle" ('den Produktive Trekant'), som senere blev til Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der i den grad har ændret verden, og for eksempel bragt håb til Afrika. LaRouches navn må renses, befri for besudlingen fra de falske anklager, så hans ideer kan udbredes yderligere for at sikre den sejr, der nu er inden for rækkevidde.

Nu, i dag, er et stort øjeblik indtruffet, for at finde et stort folk der kan vinde denne kamp.

Trump, Barr tager kraftige skridt imod kupmagerne, men spændinger i forhold til Kina truer

Den 2. juni (EIRNS) – Præsident Donald Trump ankommer til London den 3. juni, hvor han har lejlighed til direkte at udfordre de kriminelle handlinger af de britiske imperialistiske operatører, hvis fejlslagne indsats for at afsætte USA's præsident nu er eksponeret for offentligheden. Denne forbrydelse matcher tidligere forbrydelser begået af 'Perfidious Albion' (perfide Storbritannien, red.) mod USA og det Amerikanske System siden frihedskrigen, herunder krigen i 1812 og den britiske sponsorering af konføderationen i borgerkrigen. Den kendsgerning at det Britiske Imperium har udført flere mord på amerikanske præsidenter, herunder på JFK, kræver, at de britiske efterretningsoperatører, der dirigerede det mislykkede kup, herunder tidligere direktør for MI6 Richard Dearlove og daværende GCHQ-direktør Robert Hannigan, offentligt og højlydt identificeres og fordømmes – noget, som Lyndon LaRouche fremholdt som den "kunstige fordel" opnået ved en forhånds-identificering af den egentlige 'kontrollør' af en potentiel snigmorder.

Trump har trods alt offentligt identificeret briterne og Five Eyes-medlemmet Australien som centrale aktører i kuppet. Med hensyn til hans statsbesøg har EIR nu udarbejdet "Syv spørgsmål og krav, som Præsident Trump burde fremsætte overfor sine britiske værter, hvis noget som helst efterretningssamarbejde skal fortsætte"; dette dækkes i dagens 'EIR Daily Alert'.

En afsløring af det Britiske Imperiums historiske rolle i bestræbelserne på at genoprette kontrollen over dets tidligere amerikanske koloni har aldrig været mere presserende eller mere gennemførlig. Det amerikanske folk har fået øjnene op for denne virkelighed på grund af det åbenlyse britiske had – og de skjulte handlinger – mod Donald Trumps præsidentskab. Mennesker med god vilje, som for eksempel patrioter i deres respektive nationer, må gøre alt hvad der står i deres magt for at hjælpe med at afsløre dette onde uvæsen og afslutte eksistensen af imperialismen og geopolitik i verden en gang for alle.

Nødvendigheden for denne indsats ses af den voksende fare for konfrontation mellem Kina og Trump-regeringen, på trods af Trumps personlige erklæring om at han ønsker gode forbindelser med Xi Jinping og Kina. Tiltrædende forsvarsminister, Patrick Shanahan, der talte ved 'Shangri-La Dialogue' i Singapore den 1. juni, fremsatte en række løgnagtige angreb mod Kina, med kun få formildende udsagn der lagde op til samarbejde. Han fordømte Kina som en "uregerlig aktør", der udfordrer den "regionale orden" og er "den største trussel mod landenes vitale interesser i hele regionen", idet han gik i detaljer med flere beskyldninger fra den hysteriske kampagne der foregår i USA og Storbritannien i dag, imod alt hvad der er kinesisk.

De andre nationer i Asien mener selvfølgelig ikke, at Kina er en trussel, men hilser Kinas opstigning – og de store fordele ved det nye paradigme, der tilbydes af Bælte- og Vej-Initiativet – velkommen, på trods af "instruktionerne" fra Vesten om, at de skal tage USA's parti mod Kina og undgå den "rovgriske økonomi og aftaler om gæld for suverænitet" (Shanahans ord), der kommer fra Kina.

Faren er stor. Den kinesiske forsvarsminister, General Wei Fenghe, henvendte sig til det samme forum i Singapore i dag. Han begyndte: "Menneskeheden står ved en skillevej", idet han modstillede "Xi Jinpings store vision om at opbygge et samfund

med en fælles fremtid for menneskeheden” med Shanahans forsøg på at genoprette “militære blokke” og åbenlyst forsøge at “undergrave andres interesser”. General Wei udtalte: “Se verden med et åbent og rummeligt sind, og der vil være venner og partnere overalt. Se verden med et smalt og afvisende sind, og der er kun fjender og modstandere. Dette er en selvopfyldende profeti.”

Kinas statsråd udgav også i dag en hvidbog om “Kinas holdning til de kinesisk-amerikanske økonomiske og handelsmæssige konsultationer.” I hvidbogen afviser Kina kraftigt beskyldningerne fra de amerikanske handelsforhandlere, Robert Lighthizer og Steven Mnuchin, om at Kina ikke har honoreret aftaler, eller at Kinas utrolige fremskridt alene skyldes tyveri af teknologier fra Vesten. Hvidbogen fortsætter: “Handelskrigen har ikke ‘gjort Amerika stort igen.’ Ikke desto mindre opfordres der til fornyede forhandlinger.

Den kommende måned, der leder frem til G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni, er et afgørende øjeblik i menneskehedens historie. Statsoverhovederne for de fire store civilisationer, der af Lyndon LaRouche er identificeret som “De Fire Magter”, vil alle være til stede – Kina, Rusland, Indien og USA (der repræsenterer destillationen af det bedste fra den europæiske civilisation). Trump har antydnet, at han agter at mødes med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på dette topmøde. Det er denne gruppering, som LaRouche identificerede som værende det nødvendige minimum til at udgøre en Ny Bretton Woods-konference; at etablere et nyt globalt kreditsystem; en konference, der kan erstatte det fallerede London-baserede monetære system; skabe et nyt paradigme med et win-win samarbejde, der vil erstatte det nuværende ‘anglo-hollandske’ liberale system for evigt.

Der vil blive afholdt en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni i New York City. Der kunne ikke være en mere passende begivenhed for at ære hans minde, end at de fire stormagtsledere mødes for at starte processen med at udforme

ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. "De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som 'naturlov', den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for 'Lyndon LaRouches vise ord'. I denne epoke udarbejdede LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth's Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar 2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne ønsker at pålægge USA Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af den nye vision for menneskeheden, der nu spredes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt

Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid mellem forskellige lande.”